

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

29 червня 2021 р.

02015L2366 — UA — 23.12.2015 — 000.005

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366
від 25 листопада 2015 року

про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС та 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС

(Текст стосується ЄЄП)

(ОБ L 337, 23.12.2015, с. 35)

Із виправленнями, внесеними:

► СІ Виправленням, ОБ L 102, 23.04.2018, с. 97 (2015/2366)

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366

від 25 листопада 2015 року

про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС та 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС

(Текст стосується ЄЄП)

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366**

від 25 листопада 2015 року

про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС та 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35)

Із виправленнями, внесеними:

► С1 [Виправленням, ОВ L 102, 23.04.2018, с. 97 \(2015/2366\)](#)

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2366

від 25 листопада 2015 року

про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС та 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС

(Текст стосується ЄЕП)

РОЗДІЛ I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

1. Ця Директива встановлює норми, згідно з якими держави-члени повинні розрізняти такі категорії надавача платіжних послуг:

- (a) кредитні установи, як визначено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 (¹), включно з їхніми філіями в розумінні пункту (17) статті 4(1) зазначеного регламенту, якщо такі філії розташовані в Союзі, незалежно від того, чи головні офіси цих філій розташовані в межах Союзу або, відповідно до статті 47 Директиви 2013/36/ЄС та національного права, за межами Союзу;
- (b) установи електронних грошей у розумінні пункту (1) статті 2 Директиви 2009/110/ЄС, включно з, відповідно до статті 8 зазначеної директиви та національного права, їхніми філіями, якщо такі

філії розташовані в межах Союзу, а їхні головні офіси розташовані за межами Союзу, та якщо платіжні послуги, надавані такими філіями, пов'язані з випуском електронних грошей;

- (c) поштові жироустанови, які мають право відповідно до національного права надавати платіжні послуги;
- (d) платіжні установи;
- (e) ЄЦБ та національні центральні банки, коли вони не діють як монетарні органи або інші органи публічної влади;
- (f) держави-члени або їхні регіональні чи місцеві органи, коли вони не діють як органи публічної влади.

2. Ця Директива також установлює норми щодо:

- (a) прозорості умов та інформаційних вимог до платіжних послуг; та
- (b) відповідних прав та обов'язків користувачів платіжних послуг та надавачів платіжних послуг у зв'язку з наданням платіжних послуг у рамках постійної роботи або господарської діяльності.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цю Директиву застосовують до платіжних послуг, надаваних у межах Союзу.
2. Розділи III та IV застосовують до платіжних операцій у валюті держави-члена, якщо як надавач платіжних послуг платника, так і надавач платіжних послуг отримувача платежу розташовані в межах Союзу або якщо єдиний надавач платіжних послуг у платіжній операції розташований у межах Союзу.
3. Розділ III, крім пункту (b) статті 45(1), пункту (2)(e) статті 52 та пункту (a) статті 56, та розділ IV, крім статей 81–86, застосовують до платіжних операцій у валюті, яка не є валютою держави-члена, якщо як надавач платіжних послуг платника, так і надавач платіжних послуг отримувача платежу розташовані в межах Союзу або якщо єдиний надавач платіжних послуг розташований у межах Союзу, стосовно тих частин платіжної операції, які виконують у Союзі.
4. Розділ III, крім пункту (b) статті 45(1), пункту (2)(e) статті 52, пункту (5)(g) статті 52 та пункту (a) статті 56, та розділ IV, крім статті 62(2) та (4), статей 76, 77, 81, 83(1), 89 та 92, застосовують до платіжних операцій у всіх валютах, якщо лише один із надавачів платіжних послуг розташований у межах Союзу, стосовно тих частин платіжної операції, які виконують у Союзі.
5. Держави-члени можуть звільнити установи, зазначені в пунктах (4)–(23) статті 2(5) Директиви 2013/36/ЄС, від застосування всіх або частини положень цієї Директиви.

Стаття 3

Винятки

Цю Директиву не застосовують до:

- (a) платіжних операцій, які виконують виключно готівкою безпосередньо від платника до отримувача платежу без будь-якого посередницького втручання;
- (b) платіжних операцій у напрямку від платника до отримувача платежу через комерційного агента, уповноваженого на підставі договору вести перемовини або укласти договори про продаж або придбання товарів чи послуг від імені лише платника або лише отримувача платежу;
- (c) професійного фізичного перевезення банкнот та монет, включно з їх збиранням, обробленням та постачанням;
- (d) платіжних операцій, які полягають у непрофесійному збиранні та постачанні готівки в рамках неприбуткової або благодійної діяльності;

- (e) послуг, у яких платник надає отримувачу платежу готівку в рамках платіжної операції у відповідь на чіткий запит від користувача платіжних послуг безпосередньо перед виконанням платіжної операції шляхом оплати за товари або послуги;
- (f) операцій із готівкового обміну валюти, за яких кошти не зберігаються на платіжному рахунку;
- (g) платіжних операцій на основі будь-яких із таких документів, пред'явлених надавачу платіжних послуг для надання коштів у розпорядження отримувача платежу:
 - (i) паперових чеків, які регулює Женевська конвенція від 19 березня 1931 року, що має на меті вирішення деяких колізій законів про чеки;
 - (ii) паперових чеків, які подібні до тих, що зазначені в пункті (i), та які регулюють закони держав-членів, що не є сторонами Женевської конвенції від 19 березня 1931 року, що має на меті вирішення деяких колізій законів про чеки;
 - (iii) паперових векселів відповідно до Женевської конвенції від 7 червня 1930 року про врегулювання деяких колізій законів про переказні векселі та прості векселі;
 - (iv) паперових векселів, які подібні до тих, що зазначені в пункті (iii), та які регулюють закони держав-членів, які не є сторонами Женевської конвенції від 7 червня 1930 року про врегулювання деяких колізій законів про переказні векселі та прості векселі;
 - (v) паперових ваучерів;
 - (vi) паперових дорожніх чеків;
 - (vii) паперових поштових платіжних доручень згідно з визначенням Всесвітнього поштового союзу;
- (h) платіжних операцій, які виконують у межах платіжної системи або системи розрахунків із цінними паперами між розрахунковими агентами, центральними контрагентами, кліринговими установами та/або центральними банками та іншими учасниками системи, а також надавачами платіжних послуг, без обмеження статті 35;
- (i) платіжних операцій, пов'язаних із обслуговуванням активів у вигляді цінних паперів, включно з дивідендами, доходами або іншими виплатами, або погашенням чи продажем, які виконують особи, зазначені в пункті (h), або інвестиційні фірми, кредитні установи, компанії колективного інвестування або компанії з управління активами, які надають інвестиційні послуги, а також будь-які інші суб'єкти, яким дозволено зберігати фінансові інструменти;
- (j) послуг, надаваних надавачами технічних послуг, які підтримують надання платіжних послуг, не стаючи при цьому в жоден момент власником коштів, що підлягають переказу, включно з опрацюванням та зберіганням даних, довірчими послугами та послугами захисту приватності, автентифікацією даних та суб'єктів, послугами провайдера інформаційних технологій (ІТ) та комунікаційних мереж, наданням і технічним обслуговуванням терміналів і пристроїв, які використовують для платіжних послуг, крім послуг ініціювання платежу та послуг надання інформації про рахунки;
- (k) послуг на основі спеціальних платіжних інструментів, які можна використовувати лише в обмежений спосіб та які відповідають одній із таких умов:
 - (i) інструменти, які дають змогу власнику придбавати товари або послуги лише в приміщенні емітента або в межах обмеженої мережі надавачів послуг, які уклали прямий комерційний договір із професійним емітентом;
 - (ii) інструменти, які можна використовувати лише для придбання дуже обмеженого асортименту товарів або послуг;
 - (iii) інструменти, які дійсні виключно на території однієї держави-члена, які надають на запит будь-якого суб'єкта господарювання або будь-якого суб'єкта публічного сектора та які регулюються національним або регіональним органом публічної влади для конкретних

соціальних чи податкових цілей із метою придбання певних товарів у постачальників або послуг у надавачів, які уклали комерційний договір із емітентом;

- (l) платіжних операцій, які виконує провайдер електронних комунікаційних мереж або надавач послуг, які надають абоненту мережі або послуги на додаток до електронних комунікаційних послуг:
 - (i) для придбання цифрового контенту та голосових послуг незалежно від пристрою, який використовують для придбання або споживання цифрового контенту, плату за які стягують із відповідного рахунку; або
 - (ii) які надають із електронного пристрою або через нього та плату за які стягують із відповідного рахунку в рамках благодійної діяльності або для придбання квитків;

за умови що вартість будь-якої разової платіжної операції, зазначеної в пунктах (i) та (ii), не перевищує 50 євро та:

— кумулятивна вартість платіжних операцій одного абонента не перевищує 300 євро в місяць, або

— якщо абонент вносить передоплату на свій рахунок у провайдера електронної комунікаційної мережі або надавача електронної комунікаційної послуги, кумулятивна вартість платіжних операцій не перевищує 300 євро в місяць;

- (m) платіжних операцій між надавачами платіжних послуг, їхніми агентами або філіями за їхній рахунок;
- (n) платіжних операцій та пов'язаних послуг між материнською компанією та її дочірньою компанією або між дочірніми компаніями тієї самої материнської компанії без будь-якого посередницького втручання з боку надавача платіжних послуг, окрім випадків, коли такий надавач платіжних послуг належить до тієї самої групи;
- (o) послуг зняття готівки через банкомат, які пропонують надавачі, що діють від імені одного або декількох емітентів карток, які не є стороною рамкового договору з клієнтом, що знімає кошти з платіжного рахунку, за умови що такі надавачі не надають інших платіжних послуг, зазначених у додатку I. При цьому клієнт повинен бути поінформований про будь-які комісії за зняття коштів, зазначені в статтях 45, 48, 49 та 59, до моменту зняття коштів із зазначенням такої інформації в квитанції в кінці операції після зняття коштів.

Стаття 4

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «держава-член розташування головного офісу» означає одне з такого:
 - (a) державу-члена, що в ній розташований зареєстрований офіс надавача платіжних послуг; або
 - (b) якщо надавач платіжних послуг відповідно до національного права не має зареєстрованого офісу, державу-члена, в якій розташований головний офіс;
- (2) «держава-член ведення діяльності» означає державу-члена, крім держави-члена розташування головного офісу, в якій надавач платіжних послуг має агента чи філію або надає платіжні послуги;
- (3) «платіжна послуга» означає будь-який вид господарської діяльності, визначений у додатку I;
- (4) «платіжна установа» означає юридичну особу, якій надано дозвіл відповідно до статті 11 надавати платіжні послуги по всьому Союзу;
- (5) «платіжна операція» означає дію, ініційовану платником, або від його імені, або отримувачем платежу та полягає у внесенні, переказі або знятті коштів, незалежно від будь-яких пов'язаних із такою дією зобов'язань між платником та отримувачем платежу;

- (6) «дистанційна платіжна операція» означає платіжну операцію, ініційовану через Інтернет або за допомогою пристрою, який можна використовувати для дистанційної комунікації;
- (7) «платіжна система» означає систему переказу коштів із формальними та стандартизованими інструкціями та спільними правилами щодо опрацювання платіжних операцій, клірингу та/або виконання розрахунків за ними;
- (8) «платник» означає фізичну або юридичну особу, яка має платіжний рахунок та надає дозвіл на виконання платіжного доручення з такого платіжного рахунку або, за відсутності платіжного рахунку, фізичну або юридичну особу, яка надає платіжне доручення;
- (9) «отримувач платежу» означає фізичну або юридичну особу, що визначена цільовим отримувачем коштів, які є предметом платіжної операції;
- (10) «користувач платіжних послуг» означає фізичну або юридичну особу, яка використовує платіжну послугу як платник або отримувач платежу, або як обидва одночасно;
- (11) «надавач платіжних послуг» означає орган, зазначений у статті 1(1), або фізичну чи юридичну особу, до якої застосовне звільнення відповідно до статті 32 або 33;
- (12) «платіжний рахунок» означає рахунок, відкритий на ім'я одного або декількох користувачів платіжних послуг для виконання платіжних операцій;
- (13) «платіжне доручення» означає розпорядження платника або отримувача платежу своєму надавачу платіжних послуг із запитом про виконання платіжної операції;
- (14) «платіжний інструмент» означає персоналізований пристрій чи персоналізовані пристрої та/або набір процедур, погоджених між користувачем платіжних послуг та надавачем платіжних послуг, які використовують для ініціювання платіжного доручення;
- (15) «послуга ініціювання платежу» означає послугу ініціювання платіжного доручення на запит користувача платіжних послуг щодо платіжного рахунку, відкритого в іншого надавача платіжних послуг;
- (16) «послуга надання інформації про рахунки» означає онлайн-послугу з надання консолідованої інформації про один або більшу кількість платіжних рахунків, відкритих користувачем платіжних послуг або в іншого надавача платіжних послуг, або в більше ніж в одного надавача платіжних послуг;
- (17) «надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок» означає надавача платіжних послуг, який відкриває та веде платіжний рахунок для платника;
- (18) «надавач послуги ініціювання платежу» означає надавача платіжних послуг, який здійснює види господарської діяльності, зазначені в пункті (7) додатка I;
- (19) «надавач послуги надання інформації про рахунки» означає надавача платіжних послуг, який здійснює види господарської діяльності, зазначені в пункті (8) додатка I;
- (20) «споживач» означає фізичну особу, яка, за договорами про надання платіжних послуг, які охоплює ця Директива, діє для цілей, що виходять за межі її фаху, сфери діяльності або професії;
- (21) «рамковий договір» означає договір про надання платіжних послуг, який регламентує майбутнє виконання окремих та послідовних платіжних операцій та який може визначати обов'язки й умови для відкриття платіжного рахунку;
- (22) «грошовий переказ» означає платіжну послугу, за якої кошти отримують від платника без створення жодних рахунків на ім'я платника або отримувача платежу з єдиною ціллю — переказати відповідну суму отримувачу платежу або іншому надавачу платіжних послуг, що діє від імені отримувача платежу, та/або за якої такі кошти отримують від імені отримувача платежу із забезпеченням йому доступу до них;
- (23) «прямий дебет» означає платіжну послугу зі списання коштів із платіжного рахунку платника, якщо платіжну операцію ініціював отримувач платежу на основі згоди, наданої платником

отримувачу платежу, надавачу платіжних послуг отримувача платежу або власному надавачу платіжних послуг платника;

- (24) «кредитовий переказ» означає платіжну послугу із зарахування коштів на платіжний рахунок отримувача платежу шляхом виконання платіжної операції або серії платіжних операцій зі платіжного рахунку платника надавачем платіжних послуг, у якого відкритий платіжний рахунок платника, на основі розпорядження, наданого платником;
- (25) «кошти» означає банкноти та монети, безготівкові гроші або електронні гроші, як визначено в пункті (2) статті 2 Директиви 2009/110/ЄС;
- (26) «дата валютування» означає референтний час, який використовує надавач платіжних послуг для розрахування процентів на кошти, списані з платіжного рахунку або зараховані на нього;
- (27) «референтний обмінний курс» означає обмінний курс, який використовують як основу для розрахунку під час будь-якого обміну валюти та який повідомляє надавач платіжних послуг або який указаний у відкритому джерелі;
- (28) «референтна процентна ставка» означає процентну ставку, яку використовують як основу для розрахування будь-якого застосовного проценту та яка вказана у відкритому джерелі, яке може бути перевірене обома сторонами договору про надання платіжних послуг;
- (29) «автентифікація» означає процедуру, що дає змогу надавачу платіжних послуг перевіряти особу користувача платіжних послуг або правомірність використання конкретного платіжного інструменту, включно з використанням персоналізованих безпекових облікових даних користувача;
- (30) «надійна автентифікація клієнта» означає автентифікацію з використанням двох або більшої кількості елементів за категоріями знання (щось, що знає лише користувач), володіння (щось, чим володіє лише користувач) та властивості (щось, що характеризує лише користувача), які є незалежними (тобто порушення одного не компрометує надійності решти) та які розроблені таким чином, щоб захищати конфіденційність автентифікаційних даних;
- (31) «персоналізовані безпекові облікові дані» означає персоналізований набір даних, наданий надавачем платіжних послуг користувачу платіжних послуг для цілей автентифікації;
- (32) «чутливі платіжні дані» означає дані, включно з персоналізованими безпековими обліковими даними, які можуть бути використані для вчинення шахрайства. Для цілей діяльності надавачів послуги ініціювання платежу та надавачів послуги надання інформації про рахунки ім'я власника рахунку та номер рахунку не є чутливими платіжними даними;
- (33) «унікальний ідентифікатор» означає комбінацію літер, цифр або символів, яку повідомляє користувачу платіжних послуг надавач платіжних послуг і яку користувач платіжних послуг має надавати, щоб однозначно ідентифікувати іншого користувача платіжних послуг та/або платіжний рахунок такого іншого користувача платіжних послуг для виконання платіжної операції;
- (34) «засоби дистанційної комунікації» означає метод, який можна використовувати для укладення договору про надання платіжних послуг без одночасної фізичної присутності надавача платіжних послуг та користувача платіжних послуг;
- (35) «довговічний носій» означає будь-який інструмент, який дає змогу користувачу платіжних послуг зберігати інформацію, адресовану особисто такому користувачу платіжних послуг, у спосіб, що уможливує доступ до неї в майбутньому протягом періоду, достатнього для цілей такої інформації, та відтворення збереженої інформації в незмінному вигляді;
- (36) «мікропідприємство» означає підприємство, яке на момент укладення договору про надання платіжних послуг є підприємством, означення якого міститься у статті 1 та статті 2(1) та (3) додатка до Рекомендації 2003/361/ЄС;
- (37) «робочий день» означає день, в який відповідний надавач платіжних послуг платника або надавач платіжних послуг отримувача платежу, що бере участь у виконанні платіжної операції,

відкритий для здійснення діяльності, потрібної для виконання платіжної операції;

- (38) «агент» означає фізичну або юридичну особу, яка діє від імені платіжної установи під час надання платіжних послуг;
- (39) «філія» означає місце ведення господарської діяльності, крім головного офісу, яке є частиною платіжної установи, яке не є юридичною особою та яке безпосередньо виконує деякі або всі операції, притаманні господарській діяльності платіжної установи; всі місця ведення господарської діяльності, утворені в тій самій державі-члені платіжною установою з головним офісом в іншій державі-члені, вважають єдиною філією;
- (40) «група» означає групу підприємств, пов'язаних між собою відносинами, зазначеними в статті 22(1), (2) або (7) Директиви 2013/34/ЄС, або підприємств, визначених у статтях 4, 5, 6 та 7 Делегованого регламенту Комісії (ЄС) № 241/2014 (²), які пов'язані між собою відносинами, зазначеними в статті 10(1) або статті 113(6) або (7) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (41) «електронна комунікаційна мережа» означає мережу, визначену в пункті (а) статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/21/ЄС (³);
- (42) «електронна комунікаційна послуга» означає послугу, визначену в пункті (с) статті 2 Директиви 2002/21/ЄС;
- (43) «цифровий контент» означає товари або послуги, які виробляють та надають у цифровій формі, використання або споживання яких обмежене технічним пристроєм та які не передбачають можливості використання або споживання у будь-який спосіб фізичних товарів або послуг;
- (44) «еквайринг платіжних операцій» означає платіжну послугу, яку надає надавач платіжних послуг, що укладає договір із отримувачем платежу, та яка полягає у прийнятті та опрацюванні платіжних операцій, у результаті чого відбувається переказ коштів отримувачу платежу;
- (45) «випуск платіжних інструментів» означає платіжну послугу, яку надає надавач платіжних послуг, що укладає договір із платником для надання йому платіжного інструменту для ініціювання та опрацювання платіжних операцій платника;
- (46) «власні кошти» означає кошти, визначені в пункті 118 статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо принаймні 75% капіталу 1-го рівня перебуває у формі основного капіталу першого рівня, зазначеного в статті 50 указанного регламенту, а капітал 2-го рівня становить третину або менше третини капіталу 1-го рівня;
- (47) «платіжний бренд» означає будь-яку назву, вираз, знак, символ у матеріальній чи цифровій формі або їх поєднання, що можуть використовувати для позначення платіжної карткової схеми, за якою виконують операції з використанням платіжних карток;
- (48) «кобейджинг» означає включення двох або більшої кількості платіжних брендів або платіжних застосунків того самого платіжного бренду до одного платіжного інструменту.

РОЗДІЛ II

НАДАВАЧІ ПЛАТІЖНИХ ПОСЛУГ

ГЛАВА I

Платіжні установи

Загальні норми

Стаття 5

Заявки на отримання дозволу

1. Для отримання дозволу здійснювати діяльність як платіжна установа кандидат повинен подати відповідну заяву компетентним органам держави-члена розташування головного офісу разом із:
- (a) програмою діяльності із визначенням, зокрема, типу запланованих платіжних послуг;
 - (b) бізнес-планом із розрахунком прогнозного бюджету на перші 3 фінансові роки, який демонструє, що заявник здатен застосовувати належні та пропорційні системи, ресурси та процедури для раціонального ведення діяльності;
 - (c) доказом того, що платіжна установа володіє початковим капіталом, як передбачено в статті 7;
 - (d) для платіжних установ, зазначених у статті 10(1), — описом заходів, вжитих для захисту коштів користувачів платіжних послуг відповідно до статті 10;
 - (e) описом засад управління та механізмів внутрішнього контролю заявника, включно з адміністративними процедурами, процедурами управління ризиками та бухгалтерськими процедурами, який демонструє, що ці засади управління, механізми контролю та процедури є пропорційними, відповідними, раціональними та достатніми;
 - (f) описом упроваджених процедур моніторингу інцидентів безпеки та скарг клієнтів, пов'язаних із безпекою, реагування на них та вжиття відповідних подальших заходів, включно з механізмом повідомлення про інциденти, який враховує обов'язки платіжної установи щодо повідомлення, встановлені в статті 9б;
 - (g) описом упровадженого процесу зберігання, моніторингу, відстежування чутливих платіжних даних та обмеження доступу до них;
 - (h) описом засад забезпечення безперервної роботи, включно з чітким визначенням критичних операцій, дієвими планами дій у разі надзвичайних ситуацій та процедурою регулярного тестування та перевірки достатності й дієвості таких планів;
 - (i) описом принципів і термінів та означень, застосованих до збирання статистичних даних про результати роботи, операції та шахрайство;
 - (j) безпековою політикою, включно з детальною оцінкою ризиків, пов'язаних із її платіжними послугами, та описом заходів із контролю на безпеку та пом'якшення ризиків, вжитих для забезпечення достатнього захисту користувачів платіжних послуг від визначених ризиків, у тому числі від шахрайства та незаконного використання чутливих та персональних даних;
 - (k) для платіжних установ, які мають обов'язки у сфері протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 (⁴) та Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/847 (⁵), — описом механізмів внутрішнього контролю, які заявник запровадив для виконання таких обов'язків;
 - (l) описом структурної організації заявника, у тому числі, залежно від випадку, з описом запланованого використання агентів і філій, виїзних та дистанційних перевірок, які заявник зобов'язується проводити принаймні щороку, а також описом механізмів аутсорсингу та його участі в національній або міжнародній платіжній системі;
 - (m) ідентифікаційними даними осіб, які володіють, прямо або опосередковано, істотною часткою участі в заявнику в розумінні пункту (3б) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, із зазначенням розміру таких часток та доказом їхньої відповідності, враховуючи потребу забезпечити раціональне та розсудливе управління платіжною установою;
 - (n) ідентифікаційними даними директорів та осіб, відповідальних за управління платіжною установою, та, у відповідних випадках, осіб, відповідальних за управління діяльністю платіжної

установи з надання платіжних послуг, а також доказом того, що вони мають хорошу репутацію та володіють відповідними знаннями й досвідом для надання платіжних послуг, як визначено державою-членом розташування головного офісу платіжної установи;

- (o) залежно від випадку, ідентифікаційними даними зовнішніх аудиторів та аудиторських фірм, як визначено в Директиві Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС (⁶);
- (p) правовим статусом та статутом заявника;
- (q) адресою головного офісу заявника.

Для цілей пунктів (d), (e) (f) та (l) першого підпараграфу, заявник повинен надати опис своїх механізмів аудиту та організаційних механізмів, які він запровадив із наміром вжити всіх розумних заходів для захисту інтересів своїх користувачів та забезпечення безперервного та надійного надання платіжних послуг.

В описі заходів із контролю на безпеку та пом'якшення ризиків, згаданому в пункті (j) першого підпараграфу, повинно бути вказано, як за допомогою таких заходів заявник забезпечує високий рівень технічної безпеки та захисту даних, у тому числі програмного забезпечення та ІТ-систем, які використовує заявник або підприємства, яким він доручає виконання своїх операцій — повністю або частково — на умовах аутсорсингу. Такі заходи також повинні включати безпекові заходи, встановлені в статті 95(1). У цих заходах повинні бути враховані, за наявності, настанови ЕВА щодо безпекових заходів, які зазначені в статті 95(3).

2. Держави-члени повинні вимагати від підприємств, які подають заявки на отримання дозволу надавати платіжні послуги, зазначені в пункті (7) додатка I, як умову надання їм такого дозволу оформлення страхування професійної відповідальності, яке охоплює території, на яких вони пропонують послуги, або надання певної іншої порівнянної гарантії відповідальності для забезпечення їхньої спроможності виконати свої ►С1 обов'язки, зазначені в статтях 73, 90 та 92. ◀

3. Держави-члени повинні вимагати від підприємств, які подають заявки на реєстрацію для надання платіжних послуг, зазначених у пункті (8) додатка I, як умову такої реєстрації оформлення страхування професійної відповідальності, яке охоплює території, на яких вони пропонують послуги, або надання певної іншої порівнянної гарантії відповідальності перед надавачем платіжних послуг, що обслуговує рахунок, або користувачем платіжних послуг, яка виникає в результаті неавторизованого чи шахрайського доступу до інформації про платіжний рахунок або неавторизованого або шахрайського використання такої інформації.

4. До 13 січня 2017 року ЕВА повинен за результатами консультацій зі всіма відповідними стейкхолдерами, включно зі стейкхолдерами на ринку платіжних послуг, беручи до уваги інтереси всіх сторін, видати настанови, адресовані компетентним органам, відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 щодо критеріїв визначення мінімальної грошової суми страхування професійної відповідальності або іншої порівнянної гарантії, що зазначені в параграфах 2 та 3.

Під час розроблення настанов, зазначених у першому підпараграфі, ЕВА повинен враховувати таке:

- (a) профіль ризиків підприємства;
- (b) чи підприємство надає інші платіжні послуги, зазначені в додатку I, або займається іншою господарською діяльністю;
- (c) масштаб діяльності:
 - (i) для підприємств, які подають заявку на отримання дозволу надавати платіжні послуги, зазначені в пункті (7) додатка I, — вартість ініційованих операцій;
 - (ii) для підприємств, які подають заявку на реєстрацію для надання платіжних послуг, зазначених у пункті (8) додатка I, — кількість клієнтів, які користуються послугами надання інформації про рахунки;
- (d) особливі характеристики порівнянних гарантій та критерії їх виконання.

ЕВА повинен регулярно переглядати такі настанови.

5. До 13 липня 2017 року ЕВА повинен за результатами консультацій зі всіма відповідними стейкхолдерами, включно зі стейкхолдерами на ринку платіжних послуг, беручи до уваги інтереси всіх сторін, видати настанови відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 щодо інформації, яка повинна бути надана компетентним органам у заявці платіжної установи на отримання дозволу, включно з вимогами, встановленими в пунктах (а), (b), (c), (e) та (g)–(j) першого підпараграфу параграфу 1 цієї статті.

ЕВА повинен регулярно переглядати такі настанови, але в будь-якому випадку не рідше ніж раз на 3 роки.

6. Беручи до уваги, у відповідних випадках, досвід, набутий у результаті застосування настанов, зазначених у параграфі 5, ЕВА може розробляти проекти регуляторних технічних стандартів із зазначенням інформації, яка повинна бути надана компетентним органам у заявках платіжних установ на отримання дозволу, включно з вимогами, встановленими в пунктах (а), (b), (c), (e) та (g)–(j) параграфу 1.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

7. Інформація, зазначена в параграфі 4, повинна бути повідомлена компетентним органами відповідно до параграфу 1.

Стаття 6

Контроль за володінням частками

1. Будь-яка фізична або юридична особа, яка вирішила набути або в подальшому збільшити, прямо або опосередковано, істотну частку участі, в розумінні пункту (36) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, у платіжній установі, в результаті чого частка капіталу або прав голосу зростає до або перевищує 20%, 30% або 50% або настільки, щоб платіжна установа стала би її дочірньою компанією, повинна заздалегідь письмово поінформувати компетентні органи цієї платіжної установи про свій намір. Те саме застосовне до будь-якої фізичної або юридичної особи, яка вирішила продати, прямо або опосередковано, істотну частку участі або зменшити свою істотну частку участі таким чином, щоб частка капіталу або прав голосу стала би меншою за 20%, 30% або 50% або настільки, щоб платіжна установа перестала би бути її дочірньою компанією.

2. Запропонований набувач істотної частки участі повинен надати компетентному органу інформацію про розмір запланованої частки та відповідну інформацію, зазначену в статті 23(4) Директиви 2013/36/ЄС.

3. Держави-члени повинні вимагати у випадках, коли вплив із боку запропонованого набувача, зазначеного в параграфі 2, ймовірно нашкодить розсудливому та раціональному управлінню платіжною установою, щоб компетентні органи висловили своє заперечення або вжили інших відповідних заходів для припинення такої ситуації. Такими заходами можуть бути приписи суду, санкції проти директорів або осіб, відповідальних за управління, або тимчасове зупинення реалізації прав голосу, передбачених частками, якими володіють акціонери або учасники відповідної платіжної установи.

Подібні заходи повинні застосовувати до фізичних або юридичних осіб, які не виконують обов'язку щодо надання попередньої інформації, як установлено в цій статті.

4. У разі набуття частки участі, незважаючи на заперечення компетентних органів, держави-члени повинні, незалежно від будь-яких інших санкцій, які планується ухвалити, передбачити тимчасове зупинення реалізації відповідних прав голосу, визнання недійсними відданих голосів або можливість скасування таких голосів.

Стаття 7

Початковий капітал

Держави-члени повинні вимагати від платіжних установ наявності, на момент отримання дозволу, початкового капіталу, що складається із одного або декількох елементів, зазначених у статті 26(1)(a)–(e) Регламенту (ЄС) № 575/2013, у таких розмірах:

- (a) якщо платіжна установа надає лише платіжну послугу, зазначену в пункті (6) додатка I, розмір її капіталу в будь-який момент часу не повинен бути меншим за 20 000 євро;
- (b) якщо платіжна установа надає платіжну послугу, зазначену в пункті (7) додатка I, розмір її капіталу в будь-який момент часу не повинен бути меншим за 50 000 євро;
- (c) якщо платіжна установа надає будь-яку з платіжних послуг, зазначених у пунктах (1)–(5) додатка I, розмір її капіталу в будь-який момент часу не повинен бути меншим за 125 000 євро.

Стаття 8

Власні кошти

1. Сума власних коштів платіжної установи не повинна бути меншою за розмір початкового капіталу, зазначений у статті 7, або за суму власних коштів, розраховану відповідно до статті 9 цієї Директиви, залежно від того, яка з цих сум є більшою.
2. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для запобігання багаторазовому використанню елементів, що відповідають критеріям власних коштів, якщо платіжна установа належить до тієї самої групи, що й інша платіжна установа, кредитна установа, інвестиційна фірма, компанія з управління активами або страхова компанія. Цей параграф також застосовують, якщо платіжна установа має гібридний характер і здійснює види діяльності, які не включають надання платіжних послуг.
3. Якщо виконано умови, встановлені в статті 7 Регламенту (ЄС) № 575/2013, держави-члени або їхні компетентні органи можуть не застосовувати статтю 9 цієї Директиви до платіжних установ, які є об'єктом консолідованого нагляду материнської кредитної установи відповідно до Директиви 2013/36/ЄС.

Стаття 9

Розрахунок власних коштів

1. Незважаючи на вимоги до початкового капіталу, визначені в статті 7, держави-члени повинні вимагати від платіжних установ, крім тих, що пропонують лише послуги, зазначені в пункті (7) або (8) або в обох цих пунктах додатка I, наявності в будь-який момент часу власних коштів, розрахованих відповідно до одного із таких трьох методів, як визначено компетентними органами відповідно до національного законодавства:

Метод А

Сума власних коштів платіжної установи повинна складати принаймні 10% від розміру її фіксованих накладних витрат за попередній рік. Компетентні органи можуть коригувати цю вимогу у випадку істотної зміни в господарській діяльності платіжної установи в порівнянні з попереднім роком. Якщо платіжна установа не завершила повний рік господарської діяльності на дату розрахунку, сума її власних коштів повинна складати принаймні 10% від розміру відповідних фіксованих накладних витрат, закладених у бізнес-плані, якщо компетентні органи не вимагають коригування цього плану.

Метод В

Сума власних коштів платіжної установи повинна дорівнювати принаймні сумі визначених нижче елементів, помноженій на коефіцієнт перерахунку k , визначений у параграфі 2, де обсяг платежів (ОП) становить одну дванадцятку від загальної суми платіжних операцій, виконаних платіжною установою в попередньому році:

- (a) 4,0% від частки ОП до 5 мільйонів євро;

плюс

(a) 2,5% від частки ОП більше 5 мільйонів євро, але менше 10 мільйонів євро;

плюс

(c) 1% від частки ОП більше 10 мільйонів євро, але менше 100 мільйонів євро;

плюс

(d) 0,5% від частки ОП більше 100 мільйонів євро, але менше 250 мільйонів євро;

плюс

(d) 0,25% від частки ОП більше 250 мільйонів євро.

Метод С

Сума власних коштів платіжної установи повинна дорівнювати принаймні відповідному показнику, визначеному в пункті (a), помноженому на множник, визначений у пункті (b), та на коефіцієнт перерахунку k, визначений у параграфі 2.

(a) Відповідний показник є сумою таких елементів:

(i) процентний дохід;

(ii) процентні витрати;

(iii) отримані комісії та плати; та

(iv) інші операційні доходи.

Кожен елемент повинен бути включений до суми зі своїм знаком «плюс» або «мінус». Доходи за надзвичайними чи нерегулярними статтями не враховують для цілей розрахунку відповідного показника. Витрати на аутсорсинг послуг, надаваних третіми сторонами, можуть зменшувати відповідний показник, якщо витрати зазначені через підприємство, яке підлягає нагляду відповідно до цієї Директиви. Відповідний показник розраховують на основі 12-місячного спостереження в кінці попереднього фінансового року. Відповідний показник розраховують за попередній фінансовий рік. Однак сума власних коштів, розрахована відповідно до методу С, не повинна бути нижчою за 80% від середнього значення відповідного показника за попередні 3 фінансові роки. За відсутності даних, перевірені у рамках аудиту, можуть бути використані розрахунки, виконані самим суб'єктом господарювання.

(b) Множник становить:

(i) 10% від частки відповідного показника до 2,5 мільйонів євро;

(ii) 8% від частки відповідного показника від 2,5 мільйонів євро до 5 мільйонів євро;

(iii) 6% від частки відповідного показника від 5 мільйонів євро до 25 мільйонів євро;

(iv) 3% від частки відповідного показника від 25 мільйонів євро до 50 мільйонів євро;

(v) 1,5% більше 50 мільйонів євро.

2. Коефіцієнт перерахунку k, використовуваний у методах В та С, становить:

(a) 0,5, якщо платіжна установа надає лише платіжну послугу, зазначену в пункті (б) додатка I;

(b) 1, якщо платіжна установа надає будь-яку з платіжних послуг, зазначених у будь-якому з пунктів (1)–(5) додатка I.

3. На основі оцінки процесів управління ризиками, бази даних щодо втрат від ризиків та механізмів внутрішнього контролю платіжної установи компетентні органи можуть вимагати від платіжної установи наявності власних коштів у сумі, що є до 20% більшою від суми, яка була би отримана в результаті застосування методу, вибраного відповідно до параграфа 1, або дозволити платіжній

установі мати суму власних коштів, що є до 20 % нижчою від суми, яка була би отримана в результаті застосування методу, вибраного відповідно до параграфа 1.

Стаття 10

Вимоги до захисту

1. Держави-члени або компетентні органи повинні вимагати, щоб платіжна установа, яка надає платіжні послуги, що зазначені в пунктах (1)–(6) додатка I, захищала всі кошти, отримані від користувачів платіжних послуг або через іншого надавача платіжних послуг для виконання платіжних операцій, одним із таких способів:

- (a) кошти не повинні змішувати в жоден момент часу з коштами будь-якої фізичної або юридичної особи, крім користувачів платіжної послуги, від імені яких кошти зберігаються, і якщо платіжна установа їх досі зберігає і їх ще не постачено отримувачу платежу або не переказано іншому надавачу платіжних послуг до кінця робочого дня, наступного за днем, у який кошти отримано, вони повинні бути депоновані на окремий рахунок в кредитній установі або інвестовані в безпечні ліквідні активи з низьким ступенем ризику, як визначено компетентними органами держави-члена розташування головного офісу; і вони повинні бути захищені відповідно до національного права в інтересах користувачів платіжних послуг від вимог інших кредиторів платіжної установи, зокрема у випадку неплатоспроможності;
- (b) кошти повинні бути захищені полісом страхування або іншою порівнянною гарантією від страхової компанії або кредитної установи, що не належить до тієї самої групи, що й сама платіжна установа, на суму, еквівалентну тій сумі, яка була би відокремлена за відсутності полісу страхування або іншої порівнянної гарантії, яка підлягає виплаті у випадку, якщо платіжна установа не може виконати своїх фінансових зобов'язань.

2. Якщо від платіжної установи вимагають захищати кошти відповідно до параграфа 1, і частина цих коштів призначена для використання в майбутніх платіжних операціях, а залишкова сума призначена для використання для цілей неплатіжних послуг, на ту частину коштів, яка призначена для використання в майбутніх платіжних операціях, повинні також поширюватися вимоги параграфа 1. Якщо ця частина є змінною або заздалегідь не відома, держави-члени повинні дозволяти платіжним установам застосовувати цей параграф на основі репрезентативної частини, яку передбачають використати для платіжних послуг, за умови що таку репрезентативну частину можна розумно оцінити на основі даних за попередні періоди та у прийнятний для компетентних органів спосіб.

Стаття 11

Надання дозволу

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб підприємства, які мають намір надавати платіжні послуги, крім зазначених у пунктах (a), (b), (c), (e) та (f) статті 1(1) та крім фізичних або юридичних осіб, до яких застосовне звільнення відповідно до статті 32 або 33, отримували дозвіл на здійснення діяльності платіжної установи до початку надання платіжних послуг. Дозволи повинні надавати лише юридичним особам, які мають осідок у державі-члені.

2. Компетентні органи надають дозвіл, якщо інформація та докази, додані до заявки, відповідають усім вимогам, установленим у статті 5, та якщо загальна оцінка компетентних органів за результатами ретельного вивчення заявки є позитивною. Перш ніж надати дозвіл, компетентні органи можуть, якщо доречно, проконсультуватися з національним центральним банком або іншими відповідними органами публічної влади.

3. Платіжна установа, від якої згідно з національним правом її держави-члена розташування головного офісу вимагають наявності зареєстрованого офісу, повинна мати головний офіс у тій самій державі-члені, де розташований її зареєстрований офіс, та здійснювати там принаймні частину своєї господарської діяльності з надання платіжних послуг.

4. Компетентні органи надають дозвіл тільки за умови, що, з огляду на потребу забезпечити раціональне та розсудливе управління платіжною установою, платіжна установа має раціональні механізми управління своєю господарською діяльністю з надання платіжних послуг, що визначають чітку організаційну структуру з чітко визначеними, прозорими та узгодженими сферами відповідальності, ефективними процедурами виявлення, моніторингу ризиків, яких вона зазнає або може зазнати, управління такими ризиками та звітування про них, а також належні механізми внутрішнього контролю, включно з раціональними адміністративними та бухгалтерськими процедурами; такі засади, процедури та механізми повинні бути всеохоплюючими та відповідати характеру, масштабу та складності платіжних послуг, надаваних платіжною установою.

5. Якщо платіжна установа надає будь-яку з платіжних послуг, зазначених у пунктах (1)–(7) додатка I, та водночас займається іншими видами господарської діяльності, компетентні органи можуть вимагати створення окремого суб'єкта для здійснення господарської діяльності з надання платіжних послуг, якщо діяльність платіжної установи з надання неплатіжних послуг ослаблює або ймовірно ослабить або фінансову стійкість платіжної установи, або спроможність компетентних органів здійснювати моніторинг виконання платіжною установою обов'язків, установлених цією Директивою.

6. Компетентні органи відмовляють у наданні дозволу, якщо, з огляду на потребу забезпечити раціональне та розсудливе управління платіжною установою, вони не переконалися в тому, що акціонери або учасники, які володіють істотною часткою участі, відповідають установленим критеріям.

7. За наявності тісних зв'язків, як визначено в пункті (38) статті 4(1) Регламенту ЄС № 575/2013, між платіжною установою та іншими фізичними або юридичними особами, компетентні органи надають дозвіл тільки за умови, що ці зв'язки не перешкоджають ефективному виконанню їхніх наглядових функцій.

8. Компетентні органи надають дозвіл тільки за умови, що закони, підзаконні нормативно-правові акти чи адміністративні положення третьої країни, застосовні до однієї або більшої кількості фізичних або юридичних осіб, із якими платіжна установа має тісні зв'язки, або труднощі, пов'язані із виконанням таких законів, підзаконних нормативно-правових актів чи адміністративних положень, не перешкоджають ефективному виконанню їхніх наглядових функцій.

9. Дозвіл є чинним у всіх державах-членах та дозволяє відповідній платіжній установі надавати платіжні послуги, що охоплені дозволом, на території всього Союзу згідно з принципом свободи надання послуг або свободи підприємницької діяльності.

Стаття 12

Повідомлення про рішення

Протягом 3 місяців після отримання заявки або, якщо заявка є неповною, всієї інформації, якої вимагають для ухвалення рішення, компетентні органи інформують заявника про надання дозволу або відмову в його наданні. У разі відмови в наданні дозволу компетентний орган повинен указати причини.

Стаття 13

Відкликання дозволу

1. Компетентні органи можуть відкликати дозвіл, виданий платіжній установі, тільки якщо установа:

- (a) не використовує дозволу протягом 12 місяців, чітко й однозначно відмовляється від дозволу або припинила господарську діяльність більш ніж на 6 місяців, якщо відповідна держава-член не передбачила визнання дозволів недійсними у таких випадках;
- (b) отримала дозвіл шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів;
- (c) більше не відповідає умовам для надання дозволу або не інформує компетентний орган про істотні зміни, які впливають на відповідність таким умовам;

- (d) становила би загрозу стабільності платіжної системи або довірі до неї в разі продовження господарської діяльності з надання платіжних послуг; або
 - (e) підпадає під один із інших випадків, у яких національне право передбачає відкликання дозволу.
2. Компетентний орган повинен повідомити про відкликання дозволу всіх, кого це може стосуватися, із зазначенням причини такого відкликання.
3. Компетентний орган повинен оприлюднити інформацію про відкликання дозволу, в тому числі в реєстрах, зазначених у статтях 14 та 15.

Стаття 14

Реєстрація в державі-члені розташування головного офісу

1. Держави-члени повинні створити публічний реєстр для внесення нього таких відомостей:
- (a) платіжні установи, яким надано дозвіл, та їхні агенти;
 - (b) фізичні та юридичні особи, до яких застосовне звільнення відповідно до статті 32 або 33, та їхні агенти; та
 - (c) установи, зазначені в статті 2(5), які мають право відповідно до національного права надавати платіжні послуги.

Філії платіжних установ повинні бути внесені до реєстру держави-члена розташування головного офісу, якщо такі філії надають послуги в державі-члені, яка не є державою-членом розташування головного офісу.

2. У публічному реєстрі вказують платіжні послуги, на надання яких платіжній установі надано дозвіл або для надання яких зареєстровано фізичну або юридичну особу. У реєстрі список платіжних установ, яким надано дозвіл, повинен міститися окремо від списку фізичних та юридичних осіб, до яких застосовне звільнення відповідно до статті 32 або 33. Реєстр повинен бути загальнодоступним для перегляду, доступний онлайн, і його повинні невідкладно оновлювати.
3. Компетентні органи повинні вносити до публічного реєстру інформацію про відкликання будь-якого дозволу та відкликання будь-якого звільнення відповідно до статті 32 або 33.
4. Компетентні органи повинні повідомляти ЕВА про причини відкликання будь-якого дозволу або будь-якого звільнення відповідно до статті 32 або 33.

Стаття 15

Реєстр ЕВА

1. ЕВА розробляє, веде та обслуговує електронний центральний реєстр, що містить інформацію, яку повідомляють компетентні органи відповідно до параграфу 2. ЕВА відповідає за достовірність такої інформації.

ЕВА розміщує цей реєстр у публічному доступі на своєму вебсайті та забезпечує можливість легкого доступу та легкого пошуку інформації, яка міститься в реєстрі, на безоплатній основі.

2. Компетентні органи повинні невідкладно повідомляти ЕВА інформацію, внесену до їхніх публічних реєстрів, зазначених у статті 14, мовою, яка є загальноживаною у сфері фінансів.
3. Компетентні органи відповідають за достовірність інформації, визначеної в параграфі 2, та за актуалізацію такої інформації.
4. ЕВА повинен розробити проекти регуляторних технічних стандартів, які встановлюють технічні вимоги щодо розроблення, ведення та обслуговування електронного центрального реєстру та щодо доступу до інформації, яка в ньому міститься. Технічні вимоги повинні забезпечувати, щоб до такої інформації могли вносити зміни лише компетентний орган та ЕВА.

ЕВА повинен подати Комісії ці проекти регуляторних технічних стандартів до 13 січня 2018 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

5. ЕВА повинен розробити проекти імплементаційних технічних стандартів щодо змісту та структури інформації, яка підлягає повідомленню відповідно до параграфу 1, включно зі спільним форматом та шаблоном, згідно з якими таку інформацію повинні надавати.

ЕВА повинен подати Комісії ці проекти імплементаційних технічних стандартів до 13 липня 2017 року.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) №1093/2010.

Стаття 16

Збереження дозволу

Якщо будь-яка зміна впливає на достовірність інформації та доказів, наданих відповідно до статті 5, платіжна установа повинна без невинуватої затримки поінформувати про такі зміни компетентні органи своєї держави-члена розташування головного офісу.

Стаття 17

Звітність та зовнішній аудит

1. Директиви 86/635/ЄЕС та 2013/34/ЄС, а також Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1606/2002 (⁷) застосовні до платіжних установ *mutatis mutandis*.

2. Якщо не передбачено звільнення відповідно до Директиви 2013/34/ЄС та, у відповідних випадках, Директиви 86/635/ЄЕС, річну звітність та консолідовану звітність платіжних установ повинні перевіряти зовнішні аудитори або аудиторські фірми у розумінні Директиви 2006/43/ЄС.

3. Для цілей нагляду держави-члени повинні вимагати, щоб платіжні установи надавали окремо звітну інформацію про платіжні послуги та види діяльності, зазначені в статті 18(1), які є предметом аудиторського звіту. Такий звіт повинні готувати, у відповідних випадках, зовнішні аудитори або аудиторська фірма.

4. Обов'язки, встановлені в статті 63 Директиви 2013/36/ЄС, застосовні *mutatis mutandis* до зовнішніх аудиторів або аудиторських фірм платіжних установ у зв'язку з діяльністю з надання платіжних послуг.

Стаття 18

Види діяльності

1. Окрім надання платіжних послуг, платіжні установи повинні мати право займатися такими видами діяльності:

- (a) надання операційних та тісно пов'язаних супутніх послуг на кшталт забезпечення виконання платіжних операцій, послуг обміну валюти, діяльності з відповідального зберігання та зі зберігання й опрацювання даних;
- (b) експлуатація платіжних систем без обмеження статті 35;
- (c) господарські види діяльності, крім надання платіжних послуг, беручи до уваги застосовні право Союзу та національне право.

2. Якщо платіжні установи займаються наданням однієї або більшої кількості платіжних послуг, вони можуть володіти лише платіжними рахунками, використовуваними виключно для платіжних операцій.

3. Будь-які кошти, які платіжні установи отримують від користувачів платіжними послугами для надання платіжних послуг, не є депозитом або іншими поворотними коштами в розумінні статті 9 Директиви 2013/36/ЄС, або електронними грошима, означення яких міститься в пункті (2) статті 2 Директиви 2009/110/ЄС.

4. Платіжні установи можуть надавати кредит, пов'язаний зі платіжними послугами, зазначеними в пунктах (4) та (5) додатка I, тільки за виконання всіх таких умов:

- (a) кредит повинен мати допоміжний характер і надаватися виключно у зв'язку з виконанням платіжної операції;
- (b) незважаючи на національні норми щодо надання кредиту через кредитні картки, кредит, наданий у зв'язку зі платежем та реалізований відповідно до статті 11(9) та статті 28, повинен бути виплачений протягом короткого періоду, який у жодному випадку не повинен перевищувати 12 місяців;
- (c) такий кредит не повинні надавати з коштів, які отримано або які зберігаються для цілей виконання платіжної операції;
- (d) власні кошти платіжної установи повинні в будь-який момент часу та з точки зору наглядових органів бути відповідними, беручи до уваги загальну суму наданого кредиту.

5. Платіжні установи не займаються господарською діяльністю з приймання депозитів або інших поворотних коштів у розумінні статті 9 Директиви 2013/36/ЄС.

6. Ця Директива не обмежує Директиву 2008/48/ЄС, інші не гармонізовані цією Директивою відповідні право Союзу або національні заходи щодо умов надання кредиту споживачам, які відповідають праву Союзу.

Секція 2

Інші вимоги

Стаття 19

Використання агентів, філій або суб'єктів, які здійснюють діяльність на умовах аутсорсингу

1. Якщо платіжна установа має намір надавати платіжні послуги через агента, вона повинна повідомити компетентним органам у своїй державі-члені розташування головного офісу таку інформацію:

- (a) найменування та адреса агента;
- (b) опис механізмів внутрішнього контролю, які використовуватиме агент для виконання зобов'язань щодо протидії відмиванню грошей та фінансуванню тероризму згідно з Директивою (ЄС) 2015/849; такий опис повинен бути невідкладно оновлений у випадку істотної зміни в даних, наданих у початковому повідомленні;
- (c) ідентифікаційні дані директорів та осіб, відповідальних за управління агентом, якого передбачають використовувати для надання платіжних послуг, та, стосовно агентів, які не є надавачами платіжних послуг, докази того, що вони є кваліфікованими та належними особами;
- (d) платіжні послуги платіжної установи, які агента уповноважено надавати; та
- (e) якщо застосовно, унікальний ідентифікаційний код або номер агента.

2. Протягом 2 місяців після отримання інформації, зазначеної в параграфі 1, компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен повідомити платіжну установу про те, чи внесено агента до реєстру, передбаченого в статті 14. Після внесення до реєстру агент може розпочати надання платіжних послуг.

3. Перш ніж вносити агента до реєстру, компетентні органи повинні, якщо вони вважають, що надана їм інформація не є достовірною, вжити подальших заходів для перевірки цієї інформації.

4. Якщо після вжиття заходів для перевірки інформації компетентні органи не переконані в достовірності інформації, наданої їм відповідно до параграфа 1, вони повинні відмовити у внесенні

агента до реєстру, передбаченого в статті 14, та поінформувати про це платіжну установу без невинуватої затримки.

5. Якщо платіжна установа бажає надавати платіжні послуги в іншій державі-члені шляхом залученням агента або створення філії, вона повинна дотриматися процедур, визначених у статті 28.

6. Якщо платіжна установа має намір передати операційні функції, пов'язані з наданням платіжних послуг, на аутсорсинг, вона повинна поінформувати про це компетентні органи своєї держави-члена розташування головного офісу.

Аутсорсинг важливих операційних функцій, включно з ІТ-системами, не повинен бути організований таким чином, щоб істотно знижувати якість внутрішнього контролю платіжної установи та здатність компетентних органів моніторити та відстежувати виконання платіжною установою всіх обов'язків, установлених у цій Директиві.

Для цілей другого підпараграфу операційну функцію вважають важливою, якщо її неправильне виконання або невиконання мало би істотний негативний вплив на безперервне дотримання платіжною установою вимог, які обумовлюють її дозвіл, запитаний відповідно до цього розділу, виконання нею інших обов'язків, установлених у цій Директиві, її фінансові показники або надійність чи безперервність надаваних нею платіжних послуг. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у разі передачі платіжними установами на аутсорсинг важливих операційних функцій платіжні установи виконували такі умови:

- (a) аутсорсинг не повинен мати наслідком делегування вищим керівництвом своєї відповідальності;
- (b) відносини платіжної установи з її користувачами платіжних послуг та її обов'язки перед ними відповідно до цієї Директиви повинні не зазнати змін;
- (c) умови, які платіжна установа повинна виконувати, щоб отримати дозвіл та зберегти його відповідно до цього розділу, не повинні бути порушені;
- (d) жодна з інших умов, на підставі яких платіжній установі надано дозвіл, не повинна бути припинена або змінена.

7. Платіжні установи повинні забезпечити, щоб їхні агенти або філії, які діють від їхнього імені, інформували про це користувачів платіжних послуг.

8. Платіжні установи повинні повідомляти компетентні органи своєї держави-члена розташування головного офісу без невинуватої затримки про будь-які зміни у використанні суб'єктів, які здійснюють діяльність на умовах аутсорсингу, та, згідно з процедурою, передбаченою в параграфах 2, 3 та 4, агентів, включно з додатковими агентами.

Стаття 20

Відповідальність

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у разі делегування платіжними установами операційних функцій третім сторонам такі платіжні установи вживали розумних заходів, щоб забезпечити виконання вимог цієї Директиви.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб платіжні установи залишалися повністю відповідальними за будь-які дії своїх працівників або будь-якого агента, філії чи суб'єкта, які здійснюють діяльність на умовах аутсорсингу.

Стаття 21

Ведення записів

Держави-члени повинні вимагати, щоб платіжні установи зберігали всі відповідні записи для цілей цього розділу протягом принаймні 5 років без обмеження Директиви (ЄС) 2015/849 або іншого відповідного права Союзу.

Секція 3

Компетентні органи та нагляд

Стаття 22

Призначення компетентних органів

1. Держави-члени призначають у ролі компетентних органів, відповідальних за надання дозволу та пруденційний нагляд за платіжними установами, які повинні виконувати обов'язки, передбачені в цьому розділі, органи публічної влади, визнані національним правом або органами публічної влади, які чітко й однозначно уповноважені на те національним правом, включно з національними центральними банками.

Компетентні органи повинні гарантувати незалежність від економічних органів та уникати конфлікту інтересів. Без обмеження першого підпараграфу компетентними органами не призначають платіжні установи, кредитні установи, установи електронних грошей або поштові жирустанови.

Держави-члени повинні інформувати про це Комісію.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи, призначені відповідно до параграфу 1, мали всі повноваження, необхідні для виконання своїх обов'язків.

3. Держави-члени, на територіях яких існує більше одного компетентного органу з питань, охоплених цим розділом, повинні забезпечити, щоб ці органи тісно співпрацювали, щоб мати можливість ефективно виконувати свої відповідні обов'язки. Те саме застосовне, якщо органи, компетентні в питаннях, охоплених цим розділом, не є компетентними органами, відповідальними за нагляд за кредитними установами.

4. За виконання завдань компетентних органів, призначених відповідно до параграфу 1, відповідають компетентні органи держави-члена розташування головного офісу.

5. Параграф 1 не означає, що компетентні органи зобов'язані здійснювати нагляд за господарською діяльністю платіжних установ, крім надання платіжних послуг, та за видами діяльності, зазначеними в пункті (а) статті 18(1).

Стаття 23

Нагляд

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб контроль, здійснюваний компетентними органами для перевірки безперервної відповідності положенням цього розділу, був пропорційним, достатнім та враховував ризики, яких зазнають платіжні установи.

Щоб перевірити відповідність положенням цього розділу, компетентні органи повинні, зокрема, мати право вживати таких заходів:

- (а) вимагати, щоб платіжна установа надала будь-яку інформацію, потрібну для моніторингу відповідності, із зазначенням цілі запиту, залежно від випадку, і строку, протягом якого така інформація повинна бути надана;
- (б) проводити виїзні інспекції платіжної установи, будь-якого агента чи філії, що надає платіжні послуги, за які несе відповідальність платіжна установа, або будь-якого суб'єкта, що здійснює діяльність на умовах аутсорсингу;
- (с) видавати рекомендації, настанови та, у відповідних випадках, зобов'язальні адміністративні положення;
- (д) призупиняти дію дозволів або відкликати дозволи відповідно до статті 13.

2. Без обмеження процедур відкликання дозволів та положень кримінального права держави-члени повинні передбачити, що їхні відповідні компетентні органи можуть, стосовно платіжних установ або тих, хто де-факто контролює господарську діяльність платіжних установ, які порушують закони, підзаконні нормативно-правові акти чи адміністративні положення щодо нагляду за їхньою господарською діяльністю з надання платіжних послуг або її здійснення, запроваджувати або застосовувати проти них санкції або заходи, спрямовані конкретно на припинення спостережуваних порушень або усунення причин таких порушень.

3. Незважаючи на вимоги статті 7, статті 8(1) та (2) та статті 9, держави-члени повинні забезпечити, щоб компетентні органи мали право вживати заходів, описаних у параграфі 1 цієї статті, щоб забезпечувати достатній капітал для платіжних послуг, зокрема якщо діяльність платіжної установи з надання неплатіжних послуг ослаблює або ймовірно ослабить фінансову стійкість платіжної установи.

Стаття 24

Професійна таємниця

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб усі особи, які працюють або працювали на компетентні органи, а також експерти, які діють від імені компетентних органів, зобов'язалися зберігати професійну таємницю без обмеження випадків, охоплених кримінальним правом.

2. Під час обміну інформацією відповідно до статті 26 обов'язок зберігати професійну таємницю повинен бути суворо дотриманий для забезпечення захисту прав фізичних та юридичних осіб.

3. Держави-члени можуть застосовувати цю статтю з урахуванням *mutatis mutandis* статей 53–61 Директиви 2013/36/ЄС.

Стаття 25

Право на звернення до суду

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб рішення, які ухвалюють компетентні органи стосовно платіжної установи відповідно до законів, підзаконних нормативно-правових актів та адміністративних положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, могли бути оскаржені в суді.

2. Параграф 1 застосовний також до бездіяльності.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи різних держав-членів повинні співпрацювати один із одним та, у відповідних випадках, з ЄЦБ та національними центральними банками держав-членів, ЕВА та іншими відповідними компетентними органами, призначеними відповідно до права Союзу або національного права, застосовного до надавачів платіжних послуг.

2. Держави-члени повинні, на додаток, дозволити обмін інформацією між своїми компетентними органами та:

- (a) компетентними органами інших держав-членів, відповідальними за надання дозволів та нагляд за платіжними установами;
- (b) ЄЦБ та національними центральними банками держав-членів у ролі монетарних та наглядових органів та, у відповідних випадках, іншими органами публічної влади, відповідальними за нагляд за платіжними та системами розрахунків;
- (c) іншими відповідними органами, призначеними згідно з цією Директивою, Директивою (ЄС) 2015/849 та іншими актами права Союзу, застосовним до надавачів платіжних послуг, зокрема законами, застосовними до відмивання грошей та фінансування тероризму;

- (d) ЕВА як органом, що сприяє забезпеченню узгодженого та послідовного функціонування механізмів нагляду, зазначених у пункті (а) статті 1(5) Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 27

Врегулювання розбіжностей між компетентними органами різних держав-членів

1. Якщо компетентний орган держави-члена вважає, що в окремому питанні транскордонна співпраця з компетентними органами іншої держави-члена, згаданими в статті 26, 28, 29, 30 або 31 цієї Директиви, не відповідає відповідним умовам, визначеним у цих положеннях, вона може передати це питання на розгляд ЕВА та звернутися до нього по допомогу відповідно до статті 19 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.
2. Якщо до ЕВА звернулися по допомогу відповідно до параграфу 1 цієї статті, він повинен ухвалити рішення згідно зі статтею 19(3) Регламенту (ЄС) № 1093/2010 без невиправданої затримки. ЕВА може також допомагати компетентним органам у досягненні згоди з власної ініціативи відповідно до другого підпараграфу статті 19(1) указанного регламенту. В будь-якому випадку залучені компетентні органи повинні відкласти свої рішення до вирішення питання відповідно до статті 19 указанного регламенту.

Стаття 28

Заявка на використання права на підприємницьку діяльність та свободу надання послуг

1. Будь-яка платіжна установа, яка має дозвіл та бажає надавати платіжні послуги вперше в державі-члені, яка не є державою-членом розташування головного офісу, при використанні права на підприємницьку діяльність та свободу надання послуг повинна повідомляти таку інформацію компетентним органам в її державі-члені розташування головного офісу:
 - (a) найменування, адреса та, за наявності, номер дозволу платіжної установи;
 - (b) держава-член (або держави-члени), в якій (яких) вона має намір здійснювати діяльність;
 - (c) платіжна послуга (платіжні послуги), яку (які) передбачають надавати;
 - (d) якщо платіжна установа має намір використовувати агента, — інформація, зазначена в статті 19(1);
 - (e) якщо платіжна установа має намір використовувати філію, інформацію, — інформація, зазначена в пунктах (b) та (e) статті 5(1), стосовно господарської діяльності з надання платіжних послуг у державі-члені ведення діяльності, опис організаційної структури філії та ідентифікаційні дані осіб, відповідальних за управління філією.

Якщо платіжна установа має намір передати операційні функції, пов'язані з наданням платіжних послуг, на аутсорсинг іншим суб'єктам у державі-члені ведення діяльності, вона повинна поінформувати про це компетентні органи своєї держави-члена розташування головного офісу.

2. Протягом 1 місяця після отримання всієї інформації, зазначеної в параграфі 1, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні надіслати її компетентним органам держави-члена ведення діяльності.

Протягом 1 місяця після отримання інформації від компетентних органів держави-члена розташування головного офісу компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні оцінити цю інформацію та надати компетентним органам держави-члена розташування головного офісу відповідну інформацію у зв'язку із запланованим наданням платіжних послуг відповідною платіжною установою у рамках використання права на свободу підприємницької діяльності або свободи надання послуг. Компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні інформувати компетентні органи держави-члена розташування головного офісу, зокрема, про будь-які розумні підстави для занепокоєння у зв'язку із запланованим залученням агента або створенням філії для відмивання грошей та фінансування тероризму в розумінні Директиви (ЄС) 2015/849.

Якщо компетентні органи держави-члена розташування головного офісу не згодні з оцінкою компетентних органів держави-члена ведення діяльності, вони повинні мотивувати своє рішення для останніх.

Якщо оцінка компетентних органів держави-члена розташування головного офісу, зокрема в світлі інформації, отриманої від компетентних органів держави-члена ведення діяльності, не є позитивною, компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен відмовити в реєстрації агента або філії або скасувати реєстрацію, якщо її вже виконано.

3. Протягом 3 місяців після отримання інформації, зазначеної в параграфі 1, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні повідомити своє рішення компетентним органам держави-члена ведення діяльності та платіжній установі.

Після внесення до реєстру, зазначеного в статті 14, агент або філія можуть розпочинати свою діяльність у відповідній державі-члені ведення діяльності.

Платіжна установа повинна повідомити компетентним органам держави-члена розташування головного офісу дату, з якої вона розпочинає свою діяльність через агента або філію у відповідній державі-члені ведення діяльності. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні поінформувати про це компетентні органи держави-члена ведення діяльності.

4. Платіжна установа повинна повідомляти компетентні органи держави-члена розташування головного офісу без невиправданої затримки про будь-які відповідні зміни стосовно інформації, повідомленої згідно з параграфом 1, включно з додатковими агентами, філіями або суб'єктами, яким доручено здійснювати діяльність на умовах аутсорсингу в державах-членах ведення діяльності, в яких вона здійснює діяльність. Застосовна процедура, передбачена в параграфах 2 та 3.

5. ЕВА повинен розробити проекти регуляторних технічних стандартів, що визначатимуть засади співпраці та обміну інформацією між компетентними органами держави-члена місцезнаходження та держави-члена ведення діяльності, відповідно до цієї статті. У цих проектах регуляторних технічних стандартів повинні бути визначені метод, засоби та деталі співпраці стосовно повідомлення платіжних установ, що здійснюють діяльність на транскордонній основі, та зокрема обсяг інформації, яка підлягає поданню, та режим поводження з нею, включно зі спільною термінологією та стандартними формами для повідомлень, щоб забезпечити узгодженість та ефективність процесу повідомлення.

ЕВА повинен подати Комісії ці проекти регуляторних технічних стандартів до 13 січня 2018 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Стаття 29

Нагляд за платіжними установами, які користуються правом на підприємницьку діяльність та свободою надання послуг

1. Для здійснення контролю та вжиття необхідних заходів, передбачених у цьому розділі та положеннях національного права, які транспонують розділи III та IV, відповідно до статті 100(4) стосовно агента або філії платіжної установи, розташованої на території іншої держави-члена, компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні співпрацювати з компетентними органами держави-члена ведення діяльності.

У рамках співпраці відповідно до першого підпараграфа компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні повідомляти компетентні органи держави-члена ведення діяльності про свій намір провести виїзну інспекцію на території останньої.

Однак компетентні органи держави-члена розташування головного офісу можуть делегувати компетентним органам держави-члена ведення діяльності завдання з проведення виїзних інспекцій відповідної установи.

2. Компетентні органи держави-члена ведення діяльності можуть вимагати, щоб платіжні установи, які мають агентів або філії в межах їхніх територій, звітували їм періодично про діяльність, здійснювану ними на їхніх територіях.

Такі звіти вимагають для інформаційних або статистичних цілей та, оскільки агенти та філії здійснюють господарську діяльність із надання платіжних послуг на підставі права на підприємницьку діяльність, для моніторингу виконання положень національного права, які транспонують розділи III та IV, такі агенти та філії зобов'язані дотримуватися вимог щодо збереження професійної таємниці, які є принаймні еквівалентними тим, що зазначені в статті 24.

3. Компетентні органи повинні надавати один одному всю суттєву та/або релевантну інформацію, зокрема у випадку порушень або підозр у вчиненні порушень агентом або філією та якщо такі порушення відбулися в контексті використання свободи надання послуг. У зв'язку з цим компетентні органи повинні повідомляти за запитом всю релевантну інформацію та з власної ініціативи всю суттєву інформацію, включно з інформацією про виконання платіжною установою умов згідно зі статтею 11(3).

4. Держави-члени можуть вимагати, щоб платіжні установи, які здійснюються діяльність на їхній території через агентів на підставі права на підприємницьку діяльність, головний офіс яких розташований в іншій державі-члені, призначили центральний контактний пункт на їхній території, щоб забезпечити належні комунікацію та звітування про виконання положень розділів III та IV, без обмеження будь-яких положень про протидію відмиванню грошей та фінансуванню тероризму, а також сприяти здійсненню нагляду компетентними органами держави-члена розташування головного офісу та державами-членами ведення діяльності, в тому числі шляхом надання компетентним органам документів та інформації за запитом.

5. ЕВА повинен розробити проекти регуляторних технічних стандартів, які визначатимуть критерії, застосовні при встановленні, згідно з принципом пропорційності, обставин, за яких призначення центрального контактного пункту є доцільним, та функції таких контактних пунктів відповідно до параграфа 4.

Ці проекти регуляторних технічних стандартів повинні, зокрема, враховувати:

- (a) загальний обсяг та вартість операцій, які виконує платіжна установа в державі-члені ведення діяльності;
- (b) тип надаваних платіжних послуг; та
- (c) загальну кількість агентів, що мають осідок у державі-члені ведення діяльності.

ЕВА повинен подати Комісії ці проекти регуляторних технічних стандартів до 13 січня 2017 року.

6. ЕВА повинен розробити проекти регуляторних технічних стандартів, що визначатимуть засади співпраці та обміну інформацією між компетентними органами держави-члена розташування головного офісу та держави-члена ведення діяльності відповідно до цього розділу та моніторити виконання положень національного права, які транспонують розділи III та IV. У цих проектах регуляторних технічних стандартів повинні бути визначені метод, засоби та деталі співпраці стосовно нагляду за платіжними установами, які здійснюють діяльність на транскордонній основі, та зокрема обсяг інформації, яка підлягає обміну, та режим поводження з нею, щоб забезпечити узгодженість та ефективність нагляду за платіжними установами, які надають платіжні послуги на транскордонній основі.

Ці проекти регуляторних технічних стандартів повинні також визначати засоби та деталі будь-якого звітування, якого вимагають держави-члени ведення діяльності від платіжних установ щодо пов'язаних із платежами видів господарської діяльності, здійснюваної на їхніх територіях, відповідно до параграфа 2, включно з частотою такого звітування.

ЕВА повинен подати Комісії ці проекти регуляторних технічних стандартів до 13 січня 2018 року.

7. Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в параграфах 5 та 6, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

Заходи у випадку невідповідності, в тому числі запобіжні заходи

1. Без обмеження відповідальності компетентних органів держави-члена розташування головного офісу, якщо компетентний орган держави-члена ведення діяльності з'ясує, що платіжна установа, яка має агентів або філії на її території, не виконує положень цього розділу або положень національного права, які транспонують розділ III або IV, він повинен невідкладно поінформувати про це компетентний орган держави-члена розташування головного офісу.

Компетентний орган держави-члена розташування головного офісу після оцінення інформації, отриманої відповідно до першого підпараграфа, повинен без невиправданої затримки вжити всіх належних заходів для забезпечення того, щоб відповідна платіжна установа припинила ситуацію, в якій має місце така неврегульованість. Компетентні органи держави-члена розташування головного офісу повинні невідкладно повідомляти про ці заходи компетентні органи держави-члена ведення діяльності та компетентні органи будь-якої іншої відповідної держави-члена.

2. У надзвичайних ситуаціях, коли необхідні негайні дії для подолання серйозної загрози колективним інтересам користувачів платіжних послуг у державі-члені ведення діяльності, компетентні органи держави-члена ведення діяльності можуть паралельно зі транскордонною співпрацею між компетентними органами та до вжиття заходів компетентними органами держави-члена розташування головного офісу, як визначено в статті 29, вживати запобіжних заходів.

3. Будь-які запобіжні заходи згідно з параграфом 2 повинні бути належними та пропорційними відносно їхньої цілі захистити від серйозної загрози колективні інтереси користувачів платіжних послуг у державі-члені ведення діяльності. Вони не повинні призвести до отримання переваги користувачами платіжних послуг платіжної установи в державі-члені ведення діяльності над користувачами платіжних послуг платіжної установи в інших державах-членах.

Запобіжні заходи повинні мати тимчасовий характер та повинні бути припинені, коли виявлені серйозні загрози подолано, в тому числі з допомогою компетентних органів держави-члена розташування головного офісу або ЕВА або у співпраці з ними, як передбачено в статті 27(1).

4. Якщо це сумісно з надзвичайною ситуацією, компетентні органи держави-члена ведення діяльності повинні поінформувати компетентні органи держави-члена розташування головного офісу та компетентні органи будь-якої іншої відповідної держави-члена, Комісію та ЕВА заздалегідь і в будь-якому випадку без невиправданої затримки про запобіжні заходи, вжиті відповідно до параграфа 2, із зазначенням їх обґрунтування.

Стаття 31

Обґрунтування та повідомлення

1. Будь-який захід, який вжито компетентними органами відповідно до статей 23, 28, 29 або 30 та який передбачає застосування санкції або обмежень щодо використання свободи надання послуг або свободи підприємницької діяльності, повинен бути належно обґрунтований та повідомлений відповідній платіжній установі.

2. Статті 28, 29 та 30 не обмежують обов'язку компетентних органів відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849 та Регламенту (ЄС) 2015/847, зокрема відповідно до статті 48(1) Директиви (ЄС) 2015/849 та статті 22(1) Регламенту (ЄС) 2015/847 щодо нагляду та моніторингу виконання вимог, установлених у цих документах.

Секція 4

Звільнення

Стаття 32

Умови

1. Держави-члени можуть звільняти або дозволити своїм компетентним органам звільняти фізичних або юридичних осіб, які надають платіжні послуги, зазначені в пунктах (1)–(6) додатка I, від застосування всієї процедури або її частини та всіх або деяких умов, визначених у секціях 1, 2 та 3, крім статей 14, 15, 22, 24, 25 та 26, якщо:
 - (a) середньомісячна загальна вартість платіжних операцій за попередні 12 місяців, виконаних відповідною особою, включно з будь-яким агентом, за якого вона несе повну відповідальність, не перевищує порогового значення, встановленого державою-членом, але в будь-якому випадку становить не більше 3 мільйонів євро. Ця вимога повинна бути оцінена на основі прогнозованої загальної суми платіжних операцій в її бізнес-плані, якщо компетентні органи не вимагають коригування цього плану; та
 - (b) жодну з фізичних осіб, які відповідають за управління господарською діяльністю та її функціонування, не звинувачували у злочинах, пов'язаних із відмиванням грошей або фінансуванням тероризму, або в інших фінансових злочинах.
2. Будь-яка фізична або юридична особа, зареєстрована відповідно до параграфу 1, повинна мати головний офіс або місце проживання на території тієї держави-члена, у якій вона фактично здійснює свою діяльність.
3. Осіб, зазначених у параграфі 1 цієї статті, вважають платіжними установами, однак стаття 11(9) та статті 28, 29 та 30 до них не застосовні.
4. Держави-члени можуть також передбачити, щоб будь-яка фізична або юридична особа, зареєстрована відповідно до параграфу 1 цієї статті, могла займатися лише конкретними видами діяльності, перерахованими в статті 18.
5. Особи, зазначені в параграфі 1 цієї статті, повинні повідомляти компетентні органи про будь-які зміни в своєму становищі, які пов'язані з умовами, визначеними в тому самому параграфі. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб у разі припинення відповідності умовам, визначеним у параграфах 1, 2 або 4 цієї статті, відповідні особи зверталися за отриманням дозволу протягом 30 календарних днів відповідно до статті 11.
6. Параграфи 1–5 цієї статті не застосовують до Директиви (ЄС) 2015/849 або національного права у сфері протидії відмиванню грошей.

Стаття 33

Надавачі послуги надання інформації про рахунки

1. Фізичні або юридичні особи, які надають лише платіжну послугу, зазначену в пункті (8) додатка I, звільнені від застосування процедури та умов, визначених у секціях 1 та 2, крім пунктів (a), (b), (e)–(h), (j), (l), (n), (p) та (q) статті 5(1), статті 5(3) та статей 14 та 15. Секція 3 застосовна за винятком статті 23(3).
2. Осіб, зазначених у параграфі 1 цієї статті, вважають платіжними установами, однак розділи III та IV до них не застосовні, крім статей 41, 45 та 52, залежно від випадку, та статей 67, 69 та 95–98.

Стаття 34

Повідомлення та інформування

Якщо держава-член застосовує звільнення відповідно до статті 32, вона повинна до 13 січня 2018 року повідомити Комісію про своє рішення та в подальшому негайно повідомляти Комісію про будь-які зміни. Крім того, держава-член повинна інформувати Комісію про кількість відповідних фізичних та

юридичних осіб та щороку про загальну вартість платіжних операцій, виконаних станом на 31 грудня кожного календарного року, як зазначено в пункті (а) статті 32(1).

ГЛАВА 2

Загальні положення

Стаття 35

Доступ до платіжних систем

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб правила доступу надавачів платіжних послуг-юридичних осіб, які мають дозволи або зареєстровані, до платіжних систем були об'єктивними, недискримінаційними та пропорційними та щоб вони не перешкождали доступу більшою мірою, ніж це необхідно для убезпечення від конкретних ризиків на кшталт розрахункового ризику, операційного ризику та бізнес-ризиків та для захисту фінансової та операційної стабільності платіжної системи.

Платіжні системи не повинні встановлювати до надавачів платіжних послуг, користувачів платіжних послуг або інших платіжних систем такі вимоги:

- (а) обмежувальне правило щодо фактичної участі в інших платіжних системах;
- (б) правило, яке дискримінує окремих надавачів платіжних послуг, що мають дозволи, або окремих зареєстрованих надавачів платіжних послуг в частині прав, обов'язків та прерогатив учасників;
- (с) обмеження на основі інституційного статусу.

2. Параграф 1 не застосовують до:

- (а) платіжних систем, визначених відповідно до Директиви 98/26/ЄС;
- (б) платіжних систем, які складаються виключно з надавачів платіжних послуг, що належать до групи.

Для цілей пункту (а) першого підпараграфу держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадку, коли учасник у визначеній системі дозволяє надавачу платіжних послуг, який має дозвіл або зареєстрований і який не є учасником системи, передавати документи на переказ через систему, цей учасник повинен за запитом надавати таку саму можливість в об'єктивний, пропорційний та недискримінаційний спосіб іншим надавачам платіжних послуг, які мають дозвіл або зареєстровані, згідно з параграфом 1.

Учасник повинен надати надавачу платіжних послуг, що подав запит, вичерпне обґрунтування будь-якої відмови.

Стаття 36

Доступ до рахунків, які веде кредитна установа

Держави-члени повинні забезпечити, щоб платіжні установи мали доступ до послуг, пов'язаних зі платіжними рахунками кредитних установ, на об'єктивній, недискримінаційній та пропорційній основі. Такий доступ повинен бути достатньо широким, щоб давати можливість платіжним установам надавати платіжні послуги без перешкод та ефективно.

Кредитна установа повинна надавати компетентному органу належним чином обґрунтовані причини будь-якої відмови.

Стаття 37

Заборона особам, крім надавачів платіжних послуг, надавати платіжні послуги та обов'язок щодо повідомлення

1. Держави-члени повинні заборонити фізичним або юридичним особам, які не є ані надавачами платіжних послуг, ані особами, яких чітко й однозначно виключено зі сфери застосування цієї Директиви, надавати платіжні послуги.
2. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавачі послуг, які здійснюють будь-який із видів діяльності, зазначених у пунктах (i) та (ii) пункту (к) статті 3, або обидва види діяльності одночасно, за якими загальна вартість платіжних операцій, виконаних протягом попередніх 12 місяців, перевищує 1 мільйон євро, надсилали повідомлення компетентним органам із описом пропонованих послуг та із зазначенням конкретного винятку, зазначеного в пункті (к)(i) та (ii) статті 3, який є застосовним до здійснюваного виду діяльності.
На основі такого повідомлення компетентний орган повинен ухвалити належним чином обґрунтоване рішення на основі критеріїв, зазначених у пункті (к) статті 3, якщо відповідний вид діяльності не кваліфікують як діяльність у межах обмеженої мережі, та поінформувати про це надавача послуг.
3. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавачі послуг, які здійснюють один із видів діяльності, зазначених у пункті (l) статті 3, надсилали повідомлення компетентним органам та щороку надавали компетентним органам аудиторський висновок на засвідчення того, що здійснюваний ними вид діяльності відповідає межах, визначеним у пункті (l) статті 3.
4. Незважаючи на параграф 1, компетентні органи повинні інформувати ЕВА про послуги, повідомлені відповідно до параграфів 2 та 3, із зазначенням винятку, застосовного до здійснюваного виду діяльності.
5. Опис виду діяльності, повідомленого відповідно до параграфів 2 та 3 цієї статті, оприлюднюють у реєстрах, передбачених у статтях 14 та 15.

РОЗДІЛ III

ПРОЗОРІСТЬ УМОВ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ВИМОГИ ДО ПЛАТІЖНИХ ПОСЛУГ

ГЛАВА I

Загальні норми

Стаття 38

Сфера застосування

1. Цей розділ застосовують до разових платіжних операцій, рамкових договорів та платіжних операцій, охоплених ними. Сторони можуть домовитися про те, що він не застосовний повністю або частково у випадку, коли користувач платіжних послуг не є споживачем.
2. Держави-члени можуть застосовувати положення цього розділу до мікропідприємств так само, як і до споживачів.
3. Ця Директива не обмежує Директиву 2008/48/ЄС, інші не гармонізовані цією Директивою відповідні право Союзу або національні заходи щодо умов надання кредиту споживачам, які відповідають праву Союзу.

Стаття 39

Інші положення права Союзу

Положення цього розділу не обмежують жодного положення права Союзу, яке містить додаткові вимоги щодо попередньої інформації.

Однак якщо Директива 2002/65/ЄС також застосовна, інформаційні вимоги, визначені в статті 3(1) указаної Директиви, крім пунктів 2(c)–(g), 3(a), (d) та (e), та 4(b) того самого параграфа, повинні бути замінені статтями 44, 45, 51 та 52 цієї Директиви.

Стаття 40

Плата за інформацію

1. Надавач платіжних послуг не повинен стягувати з користувача платіжних послуг плати за надання інформації відповідно до цього розділу.
2. Надавач платіжних послуг та користувач платіжних послуг можуть домовитися про плату за додаткову інформацію, або частіше надання інформації, або її передання за допомогою засобів комунікації, які не визначені в рамковому договорі, за запитом користувача платіжних послуг.
3. Якщо надавач платіжних послуг може встановлювати плату за інформацію відповідно до параграфа 2, така плата повинна бути розумною та відповідати фактичним витратам надавача платіжних послуг.

Стаття 41

Тягар доказування стосовно інформаційних вимог

Держави-члени повинні встановити, що тягар доказування повинен бути покладений на надавача платіжних послуг, який повинен довести, що він виконав інформаційні вимоги, визначені в цьому розділі.

Стаття 42

Відступ від інформаційних вимог для платіжних інструментів низької вартості та електронних грошей

1. У випадку платіжних інструментів, що згідно з відповідним рамковим договором стосуються лише окремих платіжних операцій, які або не перевищують 30 євро, або мають витратний ліміт в розмірі 150 євро, або які використовують для зберігання коштів, розмір яких у будь-який момент часу не перевищує 150 євро:
 - (a) як відступ від статей 51, 52 та 56, надавач платіжних послуг повинен надавати платнику лише інформацію про основні характеристики платіжної послуги, включно зі способами використання платіжного інструменту, відповідальністю, стягуваними платами та іншою суттєвою інформацією, потрібною для ухвалення обґрунтованого рішення, та із зазначенням того, де можна легко отримати доступ до будь-яких інших інформації та умов, визначених у статті 52;
 - (b) може бути погоджено, що, як відступ від статті 54, від надавача платіжних послуг не вимагатимуть пропонувати зміни до умов рамкового договору в спосіб, передбачений у статті 51(1);
 - (c) може бути погоджено, що, як відступ від статей 57 та 58, після виконання платіжної операції:
 - (i) надавач платіжних послуг надає лише покликання або доступ до покликання, що дає користувачу платіжних послуг змогу ідентифікувати платіжну операцію, суму платіжної операції, будь-які плати та/або, у випадку декількох платіжних операцій того самого виду, виконаних на користь того самого отримувача платежу, інформацію про загальну суму та плати за такі платіжні операції;
 - (ii) від надавача платіжних послуг не вимагають надавати інформацію або доступ до інформації, зазначеної в пункті (i), якщо платіжний інструмент використовують анонімно або якщо надавач платіжних послуг не має технічної можливості її надати. Однак надавач платіжних послуг повинен надати платнику можливість перевіряти суму коштів, що зберігаються.

2. Для національних платіжних операцій держави-члени або їхні компетентні органи можуть скорочувати або подвоювати суми, зазначені в параграфі 1. Для наперед оплачених платіжних інструментів держави-члени можуть збільшувати такі суми до 500 євро.

ГЛАВА 2

Разові платіжні операції

Стаття 43

Сфера застосування

1. Цю главу застосовують до разових платіжних операцій, не охоплених рамковим договором.
2. Якщо платіжне доручення на разову платіжну операцію передають із використанням платіжного інструменту, охопленого рамковим договором, надавач платіжних послуг не зобов'язаний надавати інформацію або доступ до інформації, яку вже надано користувачу платіжних послуг на основі рамкового договору з іншим надавачем платіжних послуг або яку буде надано йому відповідно до такого рамкового договору.

Стаття 44

Попередня загальна інформація

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб перш ніж користувача платіжних послуг буде зобов'язано договором або пропозицією про разову платіжну послугу, надавач платіжних послуг надавав користувачу платіжних послуг легкий доступ до інформації та умов, визначених у статті 45, щодо його власних послуг. За запитом користувача платіжних послуг надавач платіжних послуг повинен надавати інформацію та умови в паперовій формі або на іншому довговічному носії інформації. Інформація та умови повинні бути викладені легко зрозумілими словами та в чіткій і зрозумілій формі офіційною мовою держави-члена, в якій запропоновано платіжну послугу, або будь-якою іншою мовою, погодженою сторонами.
2. Якщо договір про разову платіжну послугу укладено за запитом користувача платіжних послуг з використанням засобу дистанційної комунікації, який не дає змоги надавачу платіжних послуг виконати положення параграфу 1, надавач платіжних послуг повинен виконати свої обов'язки згідно з указаним параграфом одразу після виконання платіжної операції.
3. Обов'язки, встановлені в параграфі 1 цієї статті, можуть також бути виконані шляхом надання копії проекту договору про разову платіжну послугу або проекту платіжного доручення, включно з інформацією та умовами, визначеними в статті 45.

Стаття 45

Інформація та умови

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавач платіжних послуг надавав користувачу платіжних послуг таку інформацію та такі умови або доступ до них:
 - (a) набір даних або унікальний ідентифікатор, які користувач платіжних послуг має надати для належного ініціювання та виконання платіжного доручення;
 - (b) максимальний час виконання надаваної платіжної послуги;
 - (c) всі плати, що підлягають сплаті користувачем платіжних послуг надавачу платіжних послуг та, у відповідних випадках, деталізація цих плат;
 - (d) у відповідних випадках фактичний або референтний обмінний курс, застосовний до платіжної операції.

2. Крім того, держави-члени повинні забезпечити, щоб надавачі послуги ініціювання платежу перед ініціюванням надавали платнику таку чітку та зрозумілу інформацію або доступ до неї:

- (a) найменування надавача послуги ініціювання платежу, географічну адресу його головного офісу та, у відповідних випадках, географічну адресу його агента або філії, що має осідок у державі-члені, в якій пропоновано платіжну послугу, та будь-які інші контактні дані, включно з адресою електронної пошти, використовуваної для зв'язку з надавачем послуги ініціювання платежу; та
- (b) контактні дані компетентного органу.

3. У відповідних випадках до будь-якої іншої відповідної інформації та відповідних умов, визначених у статті 52, користувачу платіжних послуг повинен бути наданий легкий доступ.

Стаття 46

Інформація для платника та отримувача платежу після ініціювання платіжного доручення

На додаток до інформації та умов, визначених у статті 45, якщо платіжне доручення ініційоване через надавача послуги ініціювання платежу, надавач послуги ініціювання платежу повинен одразу після ініціювання надати всі такі дані або доступ до них платнику та, у відповідних випадках, отримувачу платежу:

- (a) підтвердження успішного ініціювання платіжного доручення в надавача платіжних послуг, що обслуговує рахунок платника;
- (b) покликання, що дає можливість платнику та отримувачу платежу ідентифікувати платіжну операцію та, у відповідних випадках, отримувачу платежу ідентифікувати платника, а також будь-яку інформацію, передавану у зв'язку з платіжною операцією;
- (c) суму платіжної операції;
- (d) у відповідних випадках суму будь-яких плат, що підлягають сплаті надавачу послуги ініціювання платежу за операцію та, у відповідних випадках, деталізацію таких плат.

Стаття 47

Інформація для надавача платіжних послуг, що обслуговує рахунок платника, у випадку надання послуги ініціювання платежу

Якщо платіжне доручення ініційоване через надавача послуги ініціювання платежу, він повинен надати надавачу платіжних послуг, що обслуговує рахунок платника, доступ до покликання на платіжну операцію.

Стаття 48

Інформація для платника після отримання платіжного доручення

Одразу після отримання платіжного доручення надавач платіжних послуг платника повинен надати платнику в спосіб, передбачений у статті 44(1), всі такі дані щодо власних послуг або доступ до них:

- (a) покликання, що дає можливість платнику ідентифікувати платіжну операцію та, у відповідних випадках, інформацію стосовно отримувача платежу;
- (b) суму платіжної операції у валюті, вказаній у платіжному дорученні;
- (c) суму будь-яких плат за платіжну операцію, що підлягають сплаті платником та, у відповідних випадках, деталізацію сум таких плат;
- (d) у відповідних випадках обмінний курс, використаний у платіжній операції надавачем платіжних послуг платника, або покликання на нього, якщо такий курс відрізняється від курсу, передбаченого відповідно до пункту (d) статті 45(1), та суму платіжної операції після такої конвертації валюти;

- (e) дату отримання платіжного доручення.

Стаття 49

Інформація для отримувача платежу після виконання платіжної операції

Одразу після виконання платіжної операції надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен надати отримувачу платежу в спосіб, передбачений у статті 44(1), всі такі дані щодо власних послуг або доступ до них:

- (a) покликання, що дає можливість отримувачу платежу ідентифікувати платіжну операцію та, у відповідних випадках, платника, а також будь-яку інформацію, передавану у зв'язку з платіжною операцією;
- (b) суму платіжної операції у валюті, в якій кошти перебувають у розпорядженні отримувача платежу;
- (c) суму будь-яких плат за платіжну операцію, що підлягають сплаті отримувачем платежу та, у відповідних випадках, деталізацію сум таких плат;
- (d) у відповідних випадках обмінний курс, використаний у платіжній операції надавачем платіжних послуг отримувача платежу, та суму платіжної операції до такої конвертації валюти;
- (e) дату валютування для зарахування коштів.

ГЛАВА 3

Рамкові договори

Стаття 50

Сфера застосування

Цю главу застосовують до платіжних операцій, охоплених рамковим договором.

Стаття 51

Попередня загальна інформація

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб завчасно, перш ніж користувача платіжних послуг буде зобов'язано будь-яким рамковим договором або пропозицією, надавач платіжних послуг надавав користувачу платіжних послуг у паперовій формі або на іншому довговічному носії інформацію та умови, визначені в статті 52. Інформація та умови повинні бути викладені легко зрозумілими словами та в чіткій і зрозумілій формі офіційною мовою держави-члена, в якій запропоновано платіжну послугу, або будь-якою іншою мовою, погодженою сторонами.
2. Якщо рамковий договір укладено за запитом користувача платіжних послуг з використанням засобу дистанційної комунікації, який не дає змоги надавачу платіжних послуг виконати положення параграфу 1, надавач платіжних послуг повинен виконати свої обов'язки згідно з указаним параграфом одразу після укладення рамкового договору.
3. Обов'язки, встановлені в параграфі 1, можуть також бути виконані шляхом надання копії проекту рамкового договору, включно з інформацією та умовами, визначеними в статті 52.

Стаття 52

Інформація та умови

Держави-члени повинні забезпечити надання користувачу платіжних послуг такої інформації та таких умов:

1. щодо надавача платіжних послуг:
 - (a) найменування надавача платіжних послуг, географічна адреса його головного офісу та, у відповідних випадках, географічна адресу його агента або філії, що має осідок у державі-члені, в якій пропоновано платіжні послуги, та будь-яка інша адреса, включно з адресою електронної пошти, використовуваної для комунікації з надавачем платіжних послуг;
 - (b) дані відповідних наглядових органів та реєстру, передбаченого в статті 14, або будь-якого іншого відповідного публічного реєстру дозволів надавачів платіжних послуг та реєстраційний номер або еквівалентний засіб ідентифікації в такому реєстрі;
2. щодо використання платіжної послуги:
 - (a) опис головних характеристик надаваної платіжної послуги;
 - (b) набір даних або унікальний ідентифікатор, які користувач платіжних послуг має надати для належного ініціювання та виконання платіжного доручення;
 - (c) форма або процедура надання згоди ініціювати платіжне доручення або виконати платіжну операцію та відкликання такої згоди відповідно до статей 64 та 80;
 - (d) інформація про час отримання платіжного доручення відповідно до статті 78 та час завершення операційного дня, якщо такий час установлений надавачем платіжних послуг;
 - (b) максимальний час виконання надаваних платіжних послуг;
 - (f) інформація про наявність або відсутність можливості погодити витратні ліміти для використання платіжного інструменту відповідно до статті 68(1);
 - (g) у випадку кобейджингових карткових платіжних інструментів права користувача платіжних послуг відповідно до статті 8 Регламенту (ЄС) 2015/751;
3. щодо плат, процентних ставок та обмінних курсів:
 - (a) усі плати, що підлягають сплаті користувачем платіжних послуг надавачу платіжних послуг, включно з тими, що пов'язані зі способом та частотою надання інформації відповідно до цієї Директиви або доступу до неї, та, у відповідних випадках, деталізація сум таких плат;
 - (b) у відповідних випадках застосовні процентні ставки та обмінні курси або, якщо повинні бути використані референтні процентні ставки та обмінні курси, метод розрахунку фактичної процентної ставки та відповідні дата й індекс чи база для визначення такої референтної процентної ставки або референтного обмінного курсу;
 - (c) якщо погоджено, негайне застосування змін референтної процентної ставки або обмінного курсу та інформаційних вимог щодо змін відповідно до статті 54(2);
4. щодо комунікації:
 - (a) якщо застосовно, засоби комунікації, включно з технічними вимогами до обладнання та програмного забезпечення користувача платіжних послуг, погоджені сторонами для передавання інформації або повідомлень відповідно до цієї Директиви;
 - (b) спосіб та частота надання інформації відповідно до цієї Директиви або доступу до неї;
 - (c) мова або мови, якою або якими буде укладено рамковий договір та здійснюватиметься комунікація у відповідних договірних відносинах;
 - (d) право користувача платіжних послуг отримати договірні умови рамкового договору та інформацію й умови відповідно до статті 53;
5. щодо запобіжних та коригувальних заходів:
 - (a) у відповідних випадках опис заходів, яких повинен вжити користувач платіжних послуг для безпечного зберігання платіжного інструменту, та інформація про спосіб повідомлення надавача платіжних послуг для цілей пункту (b) статті 69(1);

- (b) безпечна процедура повідомлення користувача платіжних послуг надавачем платіжних послуг у випадку шахрайства чи загроз безпеці або підозри у них;
 - (c) якщо погоджено, умови, на яких надавач платіжних послуг зберігає право заблокувати платіжний інструмент відповідно до статті 68;
 - (d) відповідальність платника відповідно до статті 74, включно з інформацією щодо відповідної суми;
 - (e) спосіб та строк повідомлення користувачем платіжних послуг надавача платіжних послуг про будь-яку неавторизовану або некоректно ініційовану чи виконану платіжну операцію відповідно до статті 71, а також про відповідальність надавача платіжних послуг за неавторизовані платіжні операції відповідно до статті 73;
 - (f) відповідальність надавача платіжних послуг за ініціювання або виконання ►C1 платіжних операцій відповідно до статей 89 та 90; ◀
 - (g) умови повернення коштів відповідно до статей 76 та 77;
6. щодо внесення змін до рамкового договору та його розірвання:
- (a) якщо погоджено, інформація про те, що вважають, що користувач платіжних послуг прийняв зміни в умовах відповідно до статті 54, якщо користувач платіжних послуг не повідомив надавача платіжних послуг до дати або пропонованої датою набуття ними чинності про відмову їх прийняти;
 - (b) строк дії рамкового договору;
 - (c) право користувача платіжних послуг розірвати рамковий договір або будь-які інші договори стосовно розірвання рамкового договору відповідно до статті 54(1) або статті 55;
7. щодо відшкодування:
- (a) будь-яке договірне положення про право, застосовне до рамкового договору, та/або компетентні суди;
 - (b) альтернативні способи вирішення спорів, доступні користувачу платіжних послуг відповідно до статей 99–102.

Стаття 53

Доступність інформації та умов рамкового договору

У будь-який час у період договірних відносин користувач платіжних послуг повинен мати право отримувати за запитом договірні умови рамкового договору, а також інформацію та умови, визначені в статті 52, у паперовій формі або на іншому довговічному носії.

Стаття 54

Зміни в умовах рамкового договору

1. Будь-які зміни до рамкового договору або до інформації та умов, визначених у статті 52, надавач платіжних послуг повинен пропонувати в спосіб, передбачений у статті 51(1), та не пізніше ніж за 2 місяці до пропонованої дати їх застосування. Користувач платіжних послуг може або прийняти, або відхилити зміни до пропонованої дати набуття ними чинності.

Якщо застосовно відповідно до пункту (б)(а) статті 52, надавач платіжних послуг повинен поінформувати користувача платіжних послуг про те, що вважатиметься, що користувач платіжних послуг прийняв зміни, якщо він не повідомить надавача платіжних послуг до пропонованої дати набуття ними чинності про те, що він їх не приймає. Надавач платіжних послуг також повинен поінформувати користувача платіжних послуг про те, що у випадку, коли користувач платіжних послуг відхиляє зміни,

користувач платіжних послуг має право розірвати рамковий договір безоплатно та в будь-який час до дати, з якої зміни стали би застосовними.

2. Зміни процентних ставок або обмінних курсів можуть бути застосовані негайно та без повідомлення, за умови що таке право погоджене в рамковому договорі та зміни процентних ставок або обмінних курсів оснований на референтних процентних ставках або референтних обмінних курсах, погоджених відповідно до пункту (3)(b) та (c) статті 52. Користувач платіжних послуг повинен бути поінформований про будь-яку зміну процентної ставки за першої нагоди в спосіб, передбачений у статті 51(1), якщо сторони не домовилися про конкретну частоту або спосіб надання такої інформації або доступу до неї. Однак зміни процентних ставок або обмінних курсів на сприятливіші для користувачів платіжних послуг можуть застосовувати без повідомлення.

3. Зміни процентної ставки або обмінного курсу, що використовують для платіжних операцій, повинні впроваджувати та розраховувати в нейтральний спосіб, який не дискримінує користувачів платіжних послуг.

Стаття 55

Розірвання рамкового договору

1. Користувач платіжних послуг може розірвати рамковий договір в будь-який час, якщо сторони не погодили строк повідомлення. Такий строк не повинен перевищувати 1 місяця.
2. Розірвання рамкового договору повинне бути безоплатним для користувача платіжних послуг, крім випадків, коли договір був чинним менше 6 місяців. Штраф за розірвання рамкового договору, якщо такий передбачено, повинен бути прийнятним та відповідати розміру витрат.
3. Якщо це погоджено в рамковому договорі, надавач платіжних послуг може розірвати рамковий договір, укладений на невизначений строк, надіславши відповідне повідомлення принаймні за 2 місяці до запланованої дати розірвання в спосіб, передбачений у статті 51(1).
4. Плата за платіжні послуги, нараховувана на регулярній основі, повинна бути сплачена користувачем платіжних послуг лише в частині, пропорційній періоду до моменту розірвання договору. Якщо таку плату було внесено авансом, вона підлягає поверненню пропорційно до зазначеного вище періоду.
5. Положення цієї статті не обмежують законів та підзаконних нормативно-правових актів держав-членів, які регулюють права сторін оголошувати рамковий договір незастосовним або нікчемним.
6. Держави-члени можуть передбачати сприятливіші положення для користувачів платіжних послуг.

Стаття 56

Інформація перед виконанням окремих платіжних операцій

У випадку окремої платіжної операції згідно з рамковим договором, ініційованої платником, надавач платіжних послуг повинен за запитом платника щодо цієї конкретної платіжної операції надати чітку інформацію про все перераховане нижче:

- (a) максимальний час виконання;
- (b) плата, стягувана з платника;
- (c) у відповідних випадках деталізація сум будь-яких плат.

Стаття 57

Інформація для платника щодо окремих платіжних операцій

1. Після списання суми окремої платіжної операції з рахунку платника або, якщо платник не використовує платіжний рахунок, після отримання платіжного доручення надавач платіжних послуг платника повинен надати платнику без невиправданої затримки та в спосіб, установлений у статті 51(1), всю таку інформацію:

- (a) покликання, що дає можливість платнику ідентифікувати кожну платіжну операцію та, у відповідних випадках, інформацію стосовно отримувача платежу;
- (b) суму платіжної операції у валюті, в якій дебетовано платіжний рахунок платника, або у валюті, вказаній у платіжному дорученні;
- (c) суму будь-яких плат за платіжну операцію або процентів, що підлягають сплаті платником та, у відповідних випадках, деталізацію сум таких плат;
- (d) у відповідних випадках обмінний курс, використаний у платіжній операції надавачем платіжних послуг платника, та суму платіжної операції після такої конвертації валюти;
- (e) дату валютування списаних коштів або дату отримання платіжного доручення.

2. Рамковий договір повинен містити умову про те, що платник може вимагати, щоб йому періодично надавали інформацію, зазначену в параграфі 1, або доступ до неї, принаймні раз на місяць, безкоштовно та в погоджений спосіб, який давав би платнику змогу зберігати та відтворювати інформацію в незмінному вигляді.

3. Однак держави-члени можуть вимагати, щоб надавачі платіжних послуг безкоштовно надавали інформацію в паперовій формі або іншому довговічному носії принаймні раз на місяць.

Стаття 58

Інформація для отримувача платежу щодо окремих платіжних операцій

1. Після виконання окремої платіжної операції надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен надати отримувачу платежу без невиннованої затримки у спосіб, що встановлений у статті 51(1), всю таку інформацію:

- (a) покликання, що дає можливість отримувачу платежу ідентифікувати платіжну операцію та платника, а також будь-яку інформацію, передавану у зв'язку з платіжною операцією;
- (b) суму платіжної операції у валюті, в якій зараховано кошти на платіжний рахунок отримувача платежу;
- (c) суму будь-яких плат за платіжну операцію або процентів, що підлягають сплаті отримувачем платежу та, у відповідних випадках, деталізацію сум таких плат;
- (d) у відповідних випадках обмінний курс, використаний у платіжній операції надавачем платіжних послуг отримувача платежу, та суму платіжної операції до такої конвертації валюти;
- (e) дату валютування для зарахування коштів.

2. Рамковий договір може містити умову про те, що інформацію, зазначену в параграфі 1, або доступ до неї мають періодично, принаймні раз на місяць, надавати в погоджений спосіб, що давав би можливість отримувачу платежу зберігати та відтворювати інформацію в незмінному вигляді.

3. Однак держави-члени можуть вимагати, щоб надавачі платіжних послуг безкоштовно надавали інформацію в паперовій формі або іншому довговічному носії принаймні раз на місяць.

ГЛАВА 4

Загальні положення

Стаття 59

Валюта та конвертація валюти

1. Платежі повинні виконувати у погоджений сторонами валюти.

2. Якщо перед ініціюванням платіжної операції запропоновано послугу конвертації валюти та якщо таку послугу конвертації валюти запропоновано в банкоматі, пункті продажу або отримувачем платежу, сторона, яка пропонує послугу конвертації валюти платнику, повинна повідомити платника про всі плати та обмінний курс, який буде використаний для конвертування платіжної операції.

Платник на основі цього повинен погодитися на послугу конвертації валюти.

Стаття 60

Інформація про додаткові плати або знижки

1. Якщо за використання певного платіжного інструменту отримувач платежу вимагає плати або пропонує знижку, отримувач платежу повинен поінформувати платника про це до ініціювання платіжної операції.

2. Якщо за використання певного платіжного інструменту надавач платіжних послуг або інша сторона, залучена до операції, вимагає плати, він повинен поінформувати користувача платіжних послуг про це до ініціювання платіжної операції.

3. Платник зобов'язаний сплачувати плати, зазначені в параграфах 1 та 2, лише якщо їхню повну суму було повідомлено до ініціювання платіжної операції.

РОЗДІЛ IV

ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОСОВНО НАДАННЯ ПЛАТІЖНИХ ПОСЛУГ ТА КОРИСТУВАННЯ НИМИ

ГЛАВА I

Загальні положення

Стаття 61

Сфера застосування

1. Якщо користувач платіжних послуг не є споживачем, користувач платіжних послуг та ►С1 надавач платіжних послуг можуть домовитися про те, що стаття 62(1), стаття 64(3) та статті 72, 74, 76, 77, 80, 89 та 90 ◀ не застосовні повністю або частково. Користувач платіжних послуг та надавач платіжних послуг можуть також домовитися про інші строки, ніж установлені у статті 71.

2. Держави-члени можуть передбачити, що стаття 102 не застосовна, якщо користувач платіжних послуг не є споживачем.

3. Держави-члени можуть передбачити, що положення цього розділу застосовні до мікропідприємств так само, як і до споживачів.

4. Ця Директива не обмежує Директиву 2008/48/ЄС, інші не гармонізовані цією Директивою відповідні право Союзу або національні заходи щодо умов надання кредиту споживачам, які відповідають праву Союзу.

Стаття 62

Застосовні стягнення

1. Надавач платіжних послуг не повинен стягувати жодні плати з користувача платіжних послуг за виконання його інформаційних обов'язків або вжиття коригувальних чи запобіжних заходів відповідно до цього розділу, ►С1 якщо у статті 79(1), статті 80(5) та статті 88(4) не вказано інше. ◀ Такі плати

повинні бути погоджені між користувачем платіжних послуг та надавачем платіжних послуг, бути прийнятними та відповідати фактичним витратам надавача платіжних послуг.

2. Якщо як надавач платіжних послуг платника, так і надавач платіжних послуг отримувача платежу розташовані в його межах або якщо єдиний надавач платіжних послуг у платіжній операції розташований в його межах, держави-члени повинні вимагати, щоб за платіжні операції, виконувані в межах Союзу, отримувач платежу сплачував плати, стягвані його надавачем платіжних послуг, а платник сплачував плати, стягвані його надавачем платіжних послуг.

3. Надавач платіжних послуг не повинен перешкоджати отримувачу платежу вимагати від платника сплати плати, пропонувати йому знижку або іншим чином спонукати його до використання певного платіжного інструменту. Будь-які застосовні плати не повинні перевищувати розміру прямих витрат, зазначених отримувачем платежу у зв'язку з використанням конкретного платіжного інструменту.

4. У будь-якому випадку держави-члени повинні забезпечувати, щоб отримувач платежу не вимагав сплати плат за використання платіжних інструментів, стосовно яких міжбанківські комісії регулює глава II Регламенту (ЄС) 2015/751, та платіжних послуг, до яких застосовний Регламент (ЄС) № 260/2012.

5. Держави-члени можуть заборонити або обмежити право отримувача платежу вимагати сплати плат, враховуючи необхідність стимулювати конкуренцію та сприяти використанню ефективних платіжних інструментів.

Стаття 63

Відступ щодо платіжних інструментів низької вартості та електронних грошей

1. У випадку платіжних інструментів, що згідно з рамковим договором стосуються лише окремих платіжних операцій, які або не перевищують 30 євро, або мають витратний ліміт в розмірі 150 євро, або які використовують для зберігання коштів, розмір яких у будь-який момент часу не перевищує 150 євро, надавачі платіжних послуг можуть домовитися зі своїми користувачами платіжних послуг про те, що:

- (a) пункт (b) статті 69(1), пункти (c) та (d) статті 70(1) та стаття 74(3) не застосовні, якщо платіжний інструмент не передбачає можливості його блокування або якщо неможливо запобігти його подальшому використанню;
- (b) статті 72 та 73 та стаття 74(1) та (3) не застосовні, якщо платіжний інструмент використовують анонімно або якщо надавач платіжних послуг не може з інших причин, зумовлених особливостями платіжного інструменту, довести, що платіжну операцію було авторизовано;
- (c) як відступ від статті 79(1), надавач платіжних послуг не зобов'язаний повідомляти користувача платіжних послуг про відмову від виконання платіжного доручення, якщо невиконання є очевидним із огляду на обставини;
- (d) як відступ від статті 80, платник не може відкликати платіжне доручення після передачі платіжного доручення або надання згоди на виконання платіжної операції отримувачу платежу;
- (e) як відступ від статей 83 та 84, застосовні інші строки виконання.

2. Для національних платіжних операцій держави-члени або їхні компетентні органи можуть скорочувати або подвоювати суми, зазначені в параграфі 1. Вони можуть підвищувати їх за наперед оплачувані платіжні інструменти до 500 євро.

3. Статті 73 та 74 цієї Директиви застосовні також до електронних грошей, означення яких міститься в пункті (2) статті 2 Директиви 2009/110/ЄС, крім випадків, коли надавач платіжних послуг платника не має змоги заморозити платіжний рахунок, на якому зберігаються електронні гроші, або заблокувати платіжний інструмент. Держави-члени можуть обмежити сферу застосування цього відступу платіжними рахунками, на яких зберігаються електронні гроші, або платіжними інструментами певної вартості.

ГЛАВА 2

Авторизація платіжних операцій

Стаття 64

Згода та відкликання згоди

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб платіжну операцію вважали авторизованою тільки за умови, що платник надав згоду на виконання цієї платіжної операції. Платіжна операція може бути авторизована платником до або, якщо про це домовлено між платником та надавачем платіжних послуг, після виконання платіжної операції.
2. Згода на виконання платіжної операції або серії платіжних операцій повинна бути надана у формі, погодженій між платником та надавачем платіжних послуг. Згода на виконання платіжної операції може бути також надана через отримувача платежу або надавача послуги ініціювання платежу.
За відсутності згоди платіжну операцію вважають неавторизованою.
3. Платник може відкликати згоду в будь-який час, але не пізніше моменту, коли вона стає безвідкличною відповідно до статті 80. Дозвіл на виконання серії платіжних операцій також може бути відкликаний; у такому випадку будь-яку майбутню операцію вважають неавторизованою.
4. Процедура надання згоди повинна бути погоджена між платником та відповідним надавачем платіжних послуг (відповідними надавачами платіжних послуг).

Стаття 65

Підтвердження наявності коштів

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, за запитом надавача платіжних послуг, що випускає карткові платіжні інструменти, негайно підтверджував наявність суми, необхідної для виконання платіжної операції з використанням картки на платіжному рахунку платника за виконання всіх перерахованих нижче умов:
 - (a) платіжний рахунок платника доступний онлайн у момент запиту;
 - (b) платник надав чітку й однозначну згоду надавачу платіжної послуги, що обслуговує рахунок, на надання відповіді на запити від конкретного надавача платіжних послуг про підтвердження наявності на платіжному рахунку платника суми, яка відповідає конкретній платіжній операції з використанням картки;
 - (c) згоду, зазначену в пункті (b), надано до моменту подання першого такого запиту.
2. Надавач платіжних послуг може запитувати підтвердження, зазначене в параграфі 1, за виконання всіх перерахованих нижче умов:
 - (a) платник надав чітку й однозначну згоду надавачу платіжних послуг на подання запиту на підтвердження, зазначене в параграфі 1;
 - (b) платник ініціював платіжну операцію з використанням картки на відповідну суму з використанням карткового платіжного інструменту, випущеного надавачем платіжних послуг;
 - (c) надавач платіжних послуг проходить автентифікацію в надавача платіжних послуг, що обслуговує рахунок, перед кожним запитом на підтвердження та комунікує в безпечний спосіб з надавачем платіжних послуг, що обслуговує рахунок, відповідно до пункту (d) статті 98(1).
3. Відповідно до Директиви 95/46/ЄС підтвердження, зазначене в параграфі 1, повинне містити лише просту відповідь «так» або «ні», а не випуску про залишок на рахунку. Цю відповідь не повинні

зберігати або використовувати для інших цілей, крім виконання платіжної операції з використанням картки.

4. Підтвердження, зазначене в параграфі 1, не повинне бути підставою для блокування коштів на платіжному рахунку платника надавачем платіжних послуг, що обслуговує рахунок.

5. Платник може вимагати, щоб надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, повідомив платнику ідентифікаційні дані надавача платіжних послуг та надану відповідь.

6. Ця стаття не застосовна до платіжних операцій, ініційованих з використанням карткових платіжних інструментів, на яких зберігаються електронні гроші, означення яких міститься в пункті (2) статті 2 Директиви 2009/110/ЄС.

Стаття 66

Правила доступу до платіжного рахунку у випадку послуги ініціювання платежу

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб платник мав право використовувати надавача послуги ініціювання платежу для отримання платіжних послуг, зазначених у пункті (7) додатка I. Право використовувати надавача послуги ініціювання платежу не застосовне, якщо платіжний рахунок не є доступним онлайн.

2. Якщо платник надає чітку й однозначну згоду на виконання платежу відповідно до статті 64, надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, повинен виконати дії, визначені в параграфі 4 цієї статті, щоб забезпечити право платника використовувати послугу ініціювання платежу.

3. Надавач послуги ініціювання платежу:

- (a) не повинен утримувати в будь-який момент часу кошти платника в зв'язку з наданням послуги ініціювання платежу;
- (b) повинен забезпечити, щоб персоналізовані безпекові облікові дані користувача платіжних послуг не були доступними іншим сторонам, крім користувача персоналізованих безпекових облікових даних та особи, яка їх видала, та щоб надавач послуги ініціювання платежу передавав їх через безпечні та ефективні канали;
- (c) повинен забезпечити, щоб будь-яка інша інформація про користувача платіжних послуг, отримана під час надання послуги ініціювання платежу, була надана лише отримувачу платежу та лише за умови надання чіткої та однозначної згоди на те користувачем платіжних послуг;
- (d) кожного разу при ініціюванні платежу повинен ідентифікувати себе для надавача платіжних послуг платника, що обслуговує рахунок, та комунікувати з надавачем платіжних послуг, що обслуговує рахунок, платником та отримувачем платежу в безпечний спосіб відповідно до пункту (d) статті 98(1);
- (e) не повинен зберігати чутливі платіжні дані користувача платіжних послуг;
- (f) не повинен вимагати від користувача платіжних послуг жодних даних, крім тих, що необхідні для надання послуги ініціювання платежу;
- (g) не повинен використовувати, зберігати або здійснювати доступ до жодних даних для інших цілей, крім надання послуги ініціювання платежу, запитаної платником у чіткій та однозначний спосіб;
- (h) не повинен змінювати суму, отримувача платежу або будь-який інший параметр операції.

4. Надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок:

- (a) повинен комунікувати в безпечний спосіб із надавачами послуги ініціювання платежу відповідно до пункту (d) статті 98(1);
- (b) одразу після отримання платіжного доручення від надавача послуги ініціювання платежу повинен надати надавачу послуги ініціювання платежу всю інформацію про ініціювання

платіжної операції та всю інформацію, доступну надавачу платіжних послуг, що обслуговує рахунок, стосовно виконання платіжної операції або доступ до неї;

(с) повинен опрацювати платіжні доручення, передані з використанням послуг надавача послуги ініціювання платежу, без жодної дискримінації, крім випадків, коли дискримінація виправдана об'єктивними причинами, зокрема з точки зору строків, пріоритетності або плат, пов'язаних із платіжними дорученнями, переданими безпосередньо платником.

5. У зв'язку з цим надання послуги ініціювання платежу не повинне залежати від існування договірних відносин між надавачами послуги ініціювання платежу та надавачами платіжних послуг, що обслуговують рахунки.

Стаття 67

Правила доступу до інформації про платіжний рахунок та її використання у випадку послуги ініціювання платежу

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб користувач платіжних послуг мав право використовувати послуги, які уможливають доступ до інформації про рахунок, зазначеної в пункті (8) додатка I. Це право не застосовне, якщо платіжний рахунок не доступний онлайн.

2. Надавач послуги надання інформації про рахунки:

(а) повинен надавати послугу лише на підставі чіткої та однозначної згоди користувача платіжних послуг;

(б) повинен забезпечити, щоб персоналізовані безпекові облікові дані користувача платіжних послуг не були доступними іншим сторонам, крім користувача персоналізованих безпекових облікових даних та особи, яка їх видала, та щоб надавач послуги надання інформації про рахунки передавав їх через безпечні та ефективні канали;

(с) повинен у кожному випадку комунікації проходити ідентифікацію для надавача (надавачів) платіжних послуг, що обслуговує (обслуговують) рахунок, та комунікувати з надавачем (надавачами) платіжних послуг, що обслуговує (обслуговують) рахунок, у безпечний спосіб відповідно до пункту (d) статті 98(1);

(d) повинен здійснювати доступ лише до інформації з визначених платіжних рахунків та пов'язаних із ними платіжних операцій;

(е) не повинен вимагати чутливих платіжних даних, пов'язаних із платіжними рахунками;

(f) не повинен використовувати, зберігати або здійснювати доступ до жодних даних для інших цілей, крім надання послуги надання інформації про рахунок, запитаної користувачем платіжних послуг у чіткий та однозначний спосіб згідно з правилами захисту даних.

3. Стосовно платіжних рахунків надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок:

(а) повинен комунікувати в безпечний спосіб із надавачами послуги надання інформації про рахунки відповідно до пункту (d) статті 98(1); та

(б) повинен опрацювати запити про надання даних, передані з використанням послуг надавача послуги надання інформації про рахунки, без жодної дискримінації, крім випадків, коли дискримінація виправдана об'єктивними причинами.

4. У зв'язку з цим надання послуги надання інформації про рахунки не повинне залежати від існування договірних відносин між надавачами послуги надання інформації про рахунки та надавачами платіжних послуг, що обслуговують рахунок.

Стаття 68

Обмеження використання платіжного інструменту та доступу до платіжних рахунків надавачами платіжних послуг

1. Якщо конкретний платіжний інструмент використовують для цілей надання згоди, платник та надавач платіжних послуг платника можуть погодити витратні ліміти на платіжні операції, виконувані з використанням такого платіжного інструменту.
2. Якщо це погоджено в рамковому договорі, надавач платіжних послуг може зберегти за собою право блокувати платіжний інструмент з об'єктивно обґрунтованих причин, пов'язаних із безпекою платіжного інструменту, підозрою у неавторизованому або шахрайському використанні платіжного інструменту або, у випадку платіжного інструменту з кредитною лінією, суттєво збільшеним ризиком того, що платник може бути неспроможним виконати своє зобов'язання зі сплати.
3. У таких випадках надавач платіжних послуг повинен інформувати платника про блокування платіжного інструменту та його причини в погоджений спосіб за можливості до блокування платіжного інструменту та щонайпізніше відразу після цього, крім випадків, коли надання такої інформації не є недоцільним із об'єктивно обґрунтованих міркувань безпеки або заборонене іншим відповідним правом Союзу або національним правом.
4. Надавач платіжних послуг повинен розблокувати платіжний інструмент або замінити його новим платіжним інструментом, коли зникнуть причини блокування.
5. Надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, може відмовити надавачу послуги надання інформації про рахунки або надавачу послуги ініціювання платежу в доступі до платіжного рахунку з об'єктивно обґрунтованих причин та належним чином підтверджених причин, пов'язаних із неавторизованим або шахрайським доступом до платіжного рахунку таким надавачем послуги надання інформації про рахунки або таким надавачем послуги ініціювання платежу, включно з неавторизованим або шахрайським ініціюванням платіжної операції. У таких випадках надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, повинен поінформувати платника про відмову в доступі до платіжного рахунку та про її причини в погодженій формі. Така інформація повинна за можливості бути надана платнику до відмови в доступі та щонайпізніше відразу після неї, крім випадків, коли надання такої інформації не є недоцільним з об'єктивно обґрунтованих міркувань безпеки або забороненим іншим відповідним правом Союзу або національним правом.

Надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, повинен надати доступ до платіжного рахунку, щойно зникнуть причини відмови в доступі до нього.

6. У випадках, зазначених у параграфі 5, надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, повинен негайно повідомити компетентному органу про інцидент, пов'язаний із надавачем послуги надання інформації про рахунки або надавачем послуги ініціювання платежу. Таке повідомлення повинне містити відповідні деталі справи та причини вчинення дій. Компетентний орган повинен оцінити справу та за необхідності вжити належних заходів.

Стаття 69

Обов'язки користувача платіжних послуг стосовно платіжних інструментів та персоналізованих безпекових облікових даних

1. Користувач платіжних послуг, який має право використовувати платіжний інструмент, повинен:
 - (a) використовувати платіжний інструмент відповідно до умов, які регулюють випуск та використання платіжного інструменту та які повинні бути об'єктивними, недискримінаційними та пропорційними;
 - (b) повідомляти надавача платіжних послуг або суб'єкта, визначеного останнім, без невиправданої затримки про втрату, викрадення, привласнення або неавторизоване використання платіжного інструменту, щойно йому стає про це відомо.
2. Для цілей пункту (a) параграфа 1 користувач платіжних послуг повинен, зокрема відразу після отримання платіжного інструменту, вживи всіх доцільних заходів для забезпечення безпечного зберігання своїх персоналізованих безпекових облікових даних.

Стаття 70

Обов'язки надавача платіжних послуг стосовно платіжних інструментів

1. Надавач платіжних послуг, що випускає платіжний інструмент, повинен:

- (а) забезпечити, щоб персоналізовані безпекові облікові дані не були доступними іншим сторонам, крім користувача платіжних послуг, що має право використовувати платіжний інструмент, без обмеження обов'язків користувача платіжних послуг, визначених у статті 69;
- (б) утримуватися від надсилання не запитаного платіжного інструменту, крім випадків, коли вже наданий користувачу платіжних послуг платіжний інструмент підлягає заміні;
- (с) забезпечити, щоб усі належні засоби були в будь-який час доступні користувачу платіжних послуг для повідомлення відповідно до пункту (б) статті 69(1) або запиту про розблокування платіжного інструменту відповідно до статті 68(4); за запитом надавач платіжних послуг повинен надати користувачу платіжних послуг засоби, щоб протягом 18 місяців після повідомлення підтвердити надання такого повідомлення;
- (д) надати користувачу платіжних послуг можливість надати повідомлення відповідно до пункту (б) статті 69(1) безкоштовно та стягнути з нього щонайбільше лише суму витрат на заміну, які безпосередньо пов'язані з платіжним інструментом;
- (е) запобігти будь-якому використанню платіжного інструменту одразу після повідомлення відповідно до пункту (б) статті 69(1).

2. Надавач платіжних послуг зазнає ризику, пов'язаного з надсиланням платіжного інструменту або будь-яких пов'язаних із ним персоналізованих безпекових облікових даних користувачу платіжних послуг.

Стаття 71

Повідомлення про неавторизовані або неправильно виконані платіжні операції та їх коригування

1. Надавач платіжних послуг повинен скоригувати неправильно виконану платіжну операцію для користувача платіжних послуг, лише якщо користувач платіжних послуг не пізніше ніж через 13 місяців після дати списання коштів з рахунку повідомляє надавача платіжних послуг без невиправданої затримки про те, що йому стало відомо про таку операцію, і така операція призвела до виникнення права вимоги, в тому числі відповідно до статті 89.

Строки для повідомлення, встановлені в першому підпараграфі, не застосовні, якщо надавач платіжних послуг не надав інформації про платіжну операцію або доступу до неї відповідно до розділу III.

2. Якщо було надано послугу ініціювання платежу, скоригувати операцію для користувача платіжних послуг повинен надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, відповідно до параграфу 1 цієї статті, без обмеження статті 73(2) та статті 89(1).

Стаття 72

Підтвердження автентифікації та виконання платіжних операцій

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб у випадках, коли користувач платіжних послуг заперечує факт авторизації виконаної платіжної операції або стверджує, що платіжну операцію було виконано неправильно, на надавача платіжних послуг був покладений тягар доказування того, що платіжну операцію було автентифіковано, точно записано, обліковано та що вона не зазнала впливу технічного збою або іншого недоліку послуги, наданої надавачем платіжних послуг.

Якщо платіжну операцію було ініційовано через надавача послуги ініціювання платежу, на надавача послуги ініціювання платежу повинен бути покладений тягар доказування того, що в межах його сфери компетенції платіжну операцію було автентифіковано, точно записано та що вона не зазнала впливу технічного збою або іншого недоліку, пов'язаного з платіжною послугою, за яку він відповідає.

2. Якщо користувач платіжних послуг заперечує факт авторизації ним виконаної платіжної операції, факт використання платіжного інструменту, зареєстрований надавачем платіжних послуг, у тому числі, у відповідних випадках, надавачем послуги ініціювання платежу, сам по собі не обов'язково є достатнім для доведення того, що платіжну операцію авторизував саме платник або що платник діяв із шахрайськими намірами або не виконав навмисно чи з грубої недбалості один або декілька обов'язків згідно зі статтею 69. Надавач платіжних послуг, у тому числі, у відповідних випадках, надавач послуги ініціювання платежу, повинен надати підтвердні докази для доведення шахрайства або грубої недбалості з боку користувача платіжних послуг.

Стаття 73

Відповідальність надавача платіжних послуг за неавторизовані платіжні операції

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, без обмеження статті 71, у випадку неавторизованої платіжної операції надавач платіжних послуг платника повертав платнику суму неавторизованої платіжної операції негайно та в будь-якому випадку до кінця наступного робочого дня після того, як він виявив таку операцію або його було повідомлено про неї, крім випадків, коли надавач платіжних послуг платника має обґрунтовані підстави підозрювати шахрайство та повідомляє відповідний національний орган про ці підстави в письмовій формі. У відповідних випадках надавач платіжних послуг платника повинен відновити дебетований платіжний рахунок до стану, в якому він був би, якби неавторизована платіжна операція не відбулася. Це також повинне забезпечити, щоб дата валютування для зарахування коштів на платіжний рахунок платника була не пізнішою за дату списання відповідної суми.

2. Якщо платіжну операцію ініційовано через надавача послуги ініціювання платежу, надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, повинен повернути негайно та в будь-якому випадку до кінця наступного робочого дня суму неавторизованої платіжної операції та, у відповідних випадках, відновити дебетований платіжний рахунок до стану, в якому він був би, якби неавторизована платіжна операція не відбулася.

Якщо за неавторизовану платіжну операцію несе відповідальність надавач послуги ініціювання платежу, він повинен негайно компенсувати надавачу платіжних послуг, що обслуговує рахунок, за його запитом збитки або суми, зазначені або виплачені в результаті повернення коштів платнику, включно з сумою неавторизованої платіжної операції. Відповідно до статті 72(1) на надавача послуги ініціювання платежу повинен бути покладений тягар доказування того, що в межах його сфери компетенції платіжну операцію було автентифіковано, точно записано та що вона не зазнала впливу технічного збою або іншого недоліку, пов'язаного з платіжною послугою, за яку він відповідає.

3. Подальша фінансова компенсація може бути визначена відповідно до права, застосовного до договору, укладеного між платником та надавачем платіжних послуг, або договору, укладеного між платником та надавачем послуги ініціювання платежу, залежно від випадку.

Стаття 74

Відповідальність платника за неавторизовані платіжні операції

1. Як відступ від статті 73, платник може бути зобов'язаний покрити збитки в розмірі щонайбільше до 50 євро, пов'язані з будь-якими неавторизованими платіжними операціями, які відбулися в результаті використання загубленого або вкраденого платіжного інструменту або привласнення платіжного інструменту.

Перший підпараграф не застосовний, якщо:

- (a) платник не міг виявити втрату, викрадення або привласнення платіжного інструменту до виконання платежу, крім випадків, коли платник діяв із шахрайськими намірами; або
- (b) втрата спричинена діями або бездіяльністю працівника, агента чи філії надавача платіжних послуг або суб'єкта, якому доручено здійснювати ці види діяльності на умовах аутсорсингу.

Платник несе відповідальність за всі збитки, пов'язані з будь-якими неавторизованими платіжними операціями, якщо платник зазнав їх, діючи зі шахрайськими намірами або не виконавши навмисно або з грубої недбалості один чи декілька обов'язків, визначених у статті 69. У таких випадках максимальна сума, зазначена в першому підпараграфі, не застосовна.

Якщо платник ані діяв із шахрайськими намірами, ані навмисно знехтував виконанням своїх обов'язків згідно зі статтею 69, держави-члени можуть зменшити обсяг відповідальності, зазначений у цьому параграфі, враховуючи, зокрема, характер персоналізованих безпекових облікових даних та конкретні обставини, за яких платіжний інструмент було загублено, вкрадено або привласнено.

2. Якщо надавач платіжних послуг платника не вимагає надійної автентифікації клієнта, платник не несе відповідальності за жодні фінансові збитки, крім випадків, коли платник діє із шахрайськими намірами. Якщо отримувач платежу або надавач платіжних послуг отримувача платежу не приймає надійної автентифікації клієнта, він повинен відшкодувати фінансову шкоду, завдану надавачу платіжних послуг платника.

3. Платник не несе відповідальності за фінансові наслідки використання загубленого, вкраденого або привласненого платіжного інструменту після повідомлення відповідно до пункту (b) статті 69(1), крім випадків, коли платник діяв із шахрайськими намірами.

Якщо надавач платіжних послуг не надає належних засобів для повідомлення в будь-який час про загублений, вкрадений або привласнений платіжний інструмент згідно з вимогою в пункті (c) статті 70(1), платник не несе відповідальності за фінансові наслідки використання такого платіжного інструменту, крім випадків, коли платник діяв із шахрайськими намірами.

Стаття 75

Платіжні операції, у яких сума операції не відома заздалегідь

1. Якщо платіжну операцію ініційовано отримувачем платежу або через нього і така платіжна операція передбачає використання картки, а точна сума не відома на момент, коли платник дає згоду на виконання платіжної операції, надавач платіжних послуг платника може заблокувати кошти на платіжному рахунку платника тільки за умови, що платник дав згоду на блокування точної суми коштів.

2. Надавач платіжних послуг платника повинен розблокувати кошти, заблоковані на платіжному рахунку платника відповідно до параграфу 1, без невинуватої затримки після отримання інформації про точну суму платіжної операції та щонайпізніше відразу після отримання платіжного доручення.

Стаття 76

Повернення коштів за платіжні операції, ініційовані отримувачем платежу або через нього

1. Держави-члени повинні забезпечити платнику право на повернення надавачем платіжних послуг суми авторизованої платіжної операції, яка була ініційована отримувачем платежу або через нього та яку вже виконано, якщо виконані обидві такі умови:

- (a) під час авторизації не було вказано точну суму платіжної операції в момент, коли авторизацію було виконано;
- (b) сума платіжної операції перевищувала суму, на яку платник міг обґрунтовано очікувати, враховуючи структуру попередніх витрат, умови рамкового договору та відповідні обставини в цьому конкретному випадку.

За запитом надавача платіжних послуг на платника покладають тягар доказування того, що такі умови виконані.

Поверненню підлягає повна сума виконаної платіжної операції. Дата валютування для зарахування коштів на платіжний рахунок платника не повинна бути пізнішою за дату списання відповідної суми.

Без обмеження параграфу 3 цієї статті, держави-члени повинні забезпечити, щоб на додаток до права, зазначеного в першому підпараграфі цього параграфу, у випадку прямого дебету, зазначеного у статті 1 Регламенту (ЄС) № 260/2012, платник мав безумовне право на повернення йому коштів у строки, встановлені в статті 77 цієї Директиви.

▼В

2. Однак для цілей пункту (b) першого підпараграфу параграфу 1 платник не повинен посилатися на валютний обмін як на підставу для повернення коштів, якщо був застосований референтний обмінний курс, погоджений зі своїм надавачем платіжних послуг відповідно до пункту (d) статті 45(1) та пункту 3(b) статті 52.

3. У рамковому договорі між платником та надавачем платіжних послуг може бути погоджено, що платник не має права на повернення коштів, якщо:

- (a) платник надав згоду на виконання платіжної операції безпосередньо надавачу платіжних послуг; та
- (b) у відповідних випадках надавач платіжних послуг або отримувач платежу надав платнику інформацію про майбутню платіжну операцію або доступ до неї в погоджений спосіб принаймні за 4 тижні до настання дати операції.

4. Для прямого дебету у валютах, відмінних від євро, держави-члени можуть вимагати, щоб їхні надавачі платіжних послуг пропонували сприятливіші права на повернення коштів відповідно до їхніх схем прямого дебету, за умови що вони є більш вигідними для платника.

Стаття 77

Запити на повернення коштів за платіжні операції, ініційовані отримувачем платежу або через нього

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб платник міг подати запит про повернення коштів, зазначений у статті 76, за авторизовану платіжну операцію, ініційовану отримувачем платежу або через нього, протягом 8 тижнів із дати списання коштів.

2. Протягом 10 робочих днів після отримання запиту про повернення коштів надавач платіжних послуг повинен або повернути повну суму платіжної операції, або надати обґрунтування відмови у поверненні коштів та зазначити органи, до яких платник може звернутися відповідно до статей 99–102, якщо платник не згоден із наданим обґрунтуванням.

Право надавача платіжних послуг відповідно до першого підпараграфу цього параграфу відмовити у поверненні коштів не застосовне у випадку, визначеному в четвертому підпараграфі статті 76(1).

ГЛАВА 3

Виконання платіжних операцій

Секція 1

Платіжні доручення та переказувані суми

Стаття 78

Отримання платіжних доручень

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб часом отримання був час, коли надавач платіжних послуг платника отримує платіжне доручення.

Кошти з рахунку платника не повинні бути списані до отримання платіжного доручення. Якщо час отримання припадає на неробочий день надавач платіжних послуг платника, платіжне доручення вважають отриманим наступного робочого дня. Надавач платіжних послуг може встановити час завершення операційного дня наприкінці робочого дня, пізніше якого будь-яке отримане платіжне доручення вважають отриманим наступного робочого дня.

2. Якщо користувач платіжних послуг, який ініціює платіжне доручення, та надавач платіжних послуг домовилися про те, що виконання платіжного доручення розпочинається в конкретний день, або в кінці певного періоду, або в день, коли платник надав кошти в розпорядження надавача платіжних послуг, часом отримання для цілей статті 83 вважаються погоджений день. Якщо погоджений день є неробочим днем надавача платіжних послуг, отримане платіжне доручення вважають отриманим наступного робочого дня.

Стаття 79

Відмова у виконанні платіжних доручень

1. Якщо надавач платіжних послуг відмовляється виконувати платіжне доручення або ініціювати платіжну операцію, факт відмови та, за можливості, її причини та процедура виправлення будь-яких фактологічних помилок, що призвели до відмови, повинні бути повідомлені користувачу платіжних послуг, якщо це не заборонено іншим відповідним правом Союзу або національним правом.

Надавач платіжних послуг повідомити або забезпечити повідомлення про це в погоджений спосіб за першої нагоди та в будь-якому випадку в межах періодів, визначених у статті 83.

Рамковий договір може містити умову, згідно з якою надавач платіжних послуг може стягувати розумну плату за таку відмову, якщо відмову об'єктивно обґрунтовано.

2. Якщо всі умови, визначені в рамковому договорі платника, виконані, надавач платіжних послуг платника, що обслуговує рахунок, не повинен відмовляти у виконанні авторизованого платіжного доручення, незалежно від того, чи платіжне доручення ініційоване платником, у тому числі через надавача послуги ініціювання платежу, або отримувачем платежу чи через нього, якщо це не заборонено іншим відповідним правом Союзу або національним правом.

3. Для цілей статей 83 та 89 платіжне доручення, у виконанні якого було відмовлено, вважають не отриманим.

Стаття 80

Безвідкличність платіжного доручення

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб користувач платіжних послуг не відкликав платіжного доручення після того, як надавач платіжних послуг платника його отримає, якщо в цій статті не визначено інакше.

2. Якщо платіжну операцію ініційовано надавачем послуги ініціювання платежу або отримувачем платежу чи через нього, платник не повинен відкликати платіжного доручення після надання згоди надавачу послуги ініціювання платежу на ініціювання платіжної операції або після надання згоди отримувачу платежу на виконання платіжної операції.

3. Однак у випадку прямого дебету та без обмеження прав на повернення коштів платник може відкликати платіжне доручення щонайпізніше до кінця робочого дня, що передує дню, погодженому для списання коштів.

4. У випадку, зазначеному в статті 78(2) користувач платіжних послуг може відкликати платіжне доручення щонайпізніше до кінця робочого дня, що передує погодженому дню.

5. Після завершення строків, установлених у параграфах 1–4, платіжне доручення може бути відкликано тільки за умови, що це погоджено між користувачем платіжних послуг та відповідними надавачами платіжних послуг. У випадку, зазначеному в параграфах 2 та 3, також обов'язково отримати

згоду отримувача платежу. Якщо це погоджено в рамковому договорі, відповідний надавач платіжних послуг може стягувати плату за відкликання.

Стаття 81

Переказувані суми та отримані суми

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавач (надавачі) платіжних послуг платника, надавач (надавачі) платіжних послуг отримувача платежу та будь-які посередники надавачів платіжних послуг переказували повну суму платіжної операції та утримувалися від вирахування плат із переказуваних сум.
2. Однак отримувач платежу та надавач платіжних послуг можуть домовитися про те, що відповідний надавач платіжних послуг вираховує свої плати з переказуваної суми до її зарахування на користь отримувача платежу. У такому випадку повна сума платіжної операції та плати повинні бути розділені в інформації, надаваній отримувачу платежу.
3. Якщо з переказуваної суми вираховують будь-які плати, крім тих, що зазначені в параграфі 2, надавач платіжних послуг платника повинен забезпечити, щоб отримувач платежу отримав повну суму платіжної операції, ініційованої платником. Якщо платіжна операція ініційована отримувачем платежу або через нього, надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен забезпечити, щоб отримувач платежу отримав повну суму платіжної операції.

Секція 2

Час виконання та дата валютування

Стаття 82

Сфера застосування

1. Цю секцію застосовують до:
 - (a) платіжних операцій у євро;
 - (b) внутрішньодержавних платіжних операцій у валюті держави-члена поза межами простору євро;
 - (c) платіжних операцій, у яких лише один раз відбувається конвертація валюти між євро та валютою держави-члена поза межами простору євро, за умови що необхідну конвертацію валюти виконують у державі-члені поза межами простору євро та, у випадку транскордонних платіжних операцій, транскордонний переказ відбувається в євро.
2. Ця секція застосовна до платіжних операцій, не зазначених у параграфі 1, якщо між користувачем платіжних послуг та надавачем платіжних послуг не погоджено інакше, крім статті 87, обов'язковість застосування якої сторони не можуть визначати на власний розсуд. Однак якщо для платіжних операцій у межах Союзу користувач платіжних послуг та надавач платіжних послуг домовилися про довший період, ніж той, що встановлений у статті 83, такий довший період не повинен перевищувати 4 робочих днів із моменту отримання, зазначеного в статті 78.

Стаття 83

Платіжні операції на платіжний рахунок

1. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавач платіжних послуг платника забезпечував, щоб після часу отримання, зазначеного в статті 78, суму платіжної операції зараховували на рахунок надавача платіжних послуг отримувача платежу до кінця наступного робочого дня. Цей строк може бути продовжений ще на один робочий день для платіжних операцій, ініційованих на підставі документа в паперовій формі.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавач платіжних послуг отримувача платежу визначав дату валютування та надавав доступ до суми платіжної операції на платіжному рахунку отримувача платежу після отримання коштів надавачем платіжних послуг відповідно до статті 87.

3. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавач платіжних послуг отримувача платежу передавав платіжне доручення, ініційоване отримувачем платежу або через нього, надавачу платіжних послуг платника у строки, погоджені між отримувачем платежу та надавачем платіжних послуг, що уможливило проведення розрахунків у частині прямого дебету в погоджений строк.

Стаття 84

Відсутність платіжного рахунку отримувача платежу в надавача платіжних послуг

Якщо отримувач платежу не має платіжного рахунку в надавача платіжних послуг, доступ до коштів отримувачу платежу повинен надавати надавач платіжних послуг, що отримує кошти для отримувача платежу у строк, установлений у статті 83.

Стаття 85

Готівка, внесена на платіжний рахунок

Якщо споживач вносить готівку на платіжний рахунок такого надавача платіжних послуг у валюті такого платіжного рахунку, надавач платіжних послуг повинен забезпечити доступ до такої суми та визначення дати валютування відразу після отримання коштів. Якщо користувач платіжних послуг не є споживачем, до суми повинен бути наданий доступ, а дата валютування повинна бути визначена щонайпізніше на наступний робочий день після отримання коштів.

Стаття 86

Внутрішньодержавні платіжні операції

Для внутрішньодержавних платіжних операцій держави-члени можуть передбачати коротший максимальний час виконання, ніж той, що передбачений у цій секції.

Стаття 87

Дата валютування та доступність коштів

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб дата валютування для зарахування коштів на платіжний рахунок отримувача платежу була не пізнішою робочого дня, в який сума платіжної операції зарахована на рахунок надавача платіжних послуг отримувача платежу.

2. Надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен забезпечити, щоб сума платіжної операції була надана в розпорядження отримувача платежу, щойно цю суму буде зараховано на рахунок надавача платіжних послуг отримувача платежу, якщо зі сторони надавача платіжних послуг отримувача платежу:

- (a) не відбувається конвертація валюти; або
- (b) конвертація валюти відбувається між євро та валютою держави-члена або між валютами двох держав-членів.

Обов'язок, установлений у цьому параграфі, також застосовний до платежів у межах одного надавача платіжних послуг.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб дата валютування для списання коштів із платіжного рахунку платника була не ранішою моменту, в який сума платіжної операції списано з такого платіжного рахунку.

Неправильні унікальні ідентифікатори

1. Якщо платіжне доручення виконують із використанням унікального ідентифікатора, платіжне доручення вважають виконаним правильно стосовно отримувача платежу, позначеного унікальним ідентифікатором.
2. Якщо унікальний ідентифікатор, наданий користувачем платіжних послуг, є неправильним, надавач платіжних послуг не несе відповідальності згідно зі статтею 89 за невиконання або неналежне виконання платіжної операції.
3. Однак надавач платіжних послуг платника повинен докласти розумних зусиль, щоб повернути кошти, що є предметом платіжної операції. Надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен співпрацювати для підтримки таких зусиль також шляхом повідомлення надавачу платіжних послуг платника всієї відповідної інформації для повернення коштів.
Якщо повернення коштів відповідно до першого підпараграфу неможливе, надавач платіжних послуг платника повинен надати платнику за письмовим запитом всю інформацію, яка доступна надавачу платіжних послуг платника та стосується платника, щоб платник подав позов про повернення коштів.
4. Якщо це погоджено в рамковому договорі, надавач платіжних послуг може стягувати плату з користувача платіжних послуг за повернення коштів.
5. Якщо користувач платіжних послуг надає інформацію на додаток до тієї, що визначена в пункті (а) статті 45(1) або пункті (2)(b) статті 52, надавач платіжних послуг несе відповідальність лише за виконання платіжних операцій із використанням унікального ідентифікатора, наданого користувачем платіжних послуг.

Відповідальність надавачів платіжних послуг за невиконання, неналежне виконання або несвоєчасне виконання платіжних операцій

1. Якщо платіжне доручення ініційоване безпосередньо платником, надавач платіжних послуг платника, без обмеження статті 71, статті 88(2) та (3) та статті 93, несе відповідальність перед платником за правильне виконання платіжної операції, крім випадків, коли він може довести платнику та, у відповідних випадках, надавачу платіжних послуг отримувача платежу, що надавач платіжних послуг отримувача платежу отримав суму платіжної операції відповідно до статті 83(1). У такому випадку надавач платіжних послуг отримувача платежу несе відповідальність перед отримувачем платежу за правильне виконання платіжної операції.

Якщо надавач платіжних послуг платника несе відповідальність згідно з першим підпараграфом, він повинен без невиправданої затримки повернути платнику суму невиконаної або неналежно виконаної платіжної операції та, у відповідних випадках, відновити дебетований платіжний рахунок до стану, що в ньому він був би, якби неналежно виконана платіжна операція не відбулася.

Дата валютування для зарахування коштів на платіжний рахунок платника не повинна бути пізнішою за дату списання відповідної суми.

Якщо надавач платіжних послуг отримувача платежу несе відповідальність згідно з першим підпараграфом, він повинен негайно надати суму платіжної операції в розпорядження отримувача платежу та, у відповідних випадках, зарахувати відповідну суму на платіжний рахунок отримувача платежу.

Дата валютування для зарахування коштів на платіжний рахунок отримувача платежу не повинна бути пізнішою за дату, яка була би визначена як дата валютування стосовно цієї суми, якби операцію було виконано правильно відповідно до статті 87.

Якщо платіжну операцію виконано несвоєчасно, надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен забезпечити, щоб за запитом надавача платіжних послуг платника, який діє від імені платника, дата валютування для зарахування коштів на платіжний рахунок отримувача платежу була не пізнішою за дату, яка була би визначена як дата валютування стосовно цієї суми, якби операцію було виконано правильно.

У випадку невиконання або неналежного виконання платіжної операції, якщо платіжне доручення ініційоване платником, надавач платіжних послуг платника повинен, незважаючи на відповідальність згідно з цим параграфом, за запитом негайно докласти зусиль для відстеження платіжної операції та повідомити платника про результат. Для платника це повинно бути безоплатним.

2. Якщо платіжне доручення ініційоване отримувачем платежу або через нього, надавач платіжних послуг отримувача платежу, без обмеження статті 71, статті 88(2) та (3) та статті 93, несе відповідальність перед отримувачем платежу за правильне передання платіжного доручення надавачу платіжних послуг платника відповідно до статті 83(3). Якщо надавач платіжних послуг отримувача платежу несе відповідальність відповідно до цього підпараграфа, він повинен негайно повторно передати відповідне платіжне доручення надавачу платіжних послуг платника.

У випадку несвоєчасного передання платіжного доручення дата валютування для зарахування суми на платіжний рахунок отримувача платежу не повинна бути пізнішою за дату, яка була би визначена як дата валютування стосовно цієї суми, якби операцію було виконано правильно.

Крім того, надавач платіжних послуг отримувача платежу, без обмеження статті 71, статті 88(2) та (3) та статті 93, несе відповідальність перед отримувачем платежу за опрацювання платіжної операції відповідно до його обов'язків, установлених у статті 87. Якщо надавач платіжних послуг отримувача платежу несе відповідальність згідно з цим підпараграфом, він повинен забезпечити, щоб сума платіжної операції була надана в розпорядження отримувача платежу, щойно цю суму буде зараховано на рахунок надавача платіжних послуг отримувача платежу. Дата валютування для зарахування суми на платіжний рахунок отримувача платежу не повинна бути пізнішою за дату, яка була би визначена як дата валютування стосовно цієї суми, якби операцію було виконано правильно.

► C1 У випадку невиконання або неналежного виконання платіжної операції, за яку надавач платіжних послуг отримувача платежу не несе відповідальності згідно з першим та третім підпараграфами, надавач платіжних послуг платника несе відповідальність перед платником. ◀ Якщо надавач платіжних послуг платника несе таку відповідальність, він, у відповідних випадках та без невинуватої затримки, повинен повернути платнику суму невиконаної або неналежно виконаної операції та відновити дебетований платіжний рахунок до стану, в якому він був би, якби неналежно виконана платіжна операція не відбулася. Дата валютування для зарахування коштів на платіжний рахунок платника не повинна бути пізнішою за дату списання відповідної суми.

Обов'язок відповідно до четвертого підпараграфа не застосовний до надавача платіжних послуг платника, якщо надавач платіжних послуг платника доводить, що надавач платіжних послуг отримувача платежу отримав суму платіжної операції, навіть якщо платіжну операцію просто виконано із запізненням. У такому випадку надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен визначити датою валютування для зарахування суми на платіжний рахунок отримувача платежу дату, яка повинна бути не пізнішою за дату, яка була би визначена як дата валютування стосовно цієї суми, якби операцію було виконано правильно.

У випадку невиконання або неналежного виконання платіжної операції, якщо платіжне доручення ініційоване отримувачем платежу або через нього, надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен, незважаючи на відповідальність згідно з цим параграфом, за запитом негайно докласти зусиль для відстеження платіжної операції та повідомити отримувача платежу про результат. Для отримувача платежу це повинно бути безоплатним.

3. Крім того, надавачі платіжних послуг несуть відповідальність перед своїми відповідними користувачами платіжних послуг за будь-які плати, за які вони відповідають, та за будь-які проценти, що нараховують користувачу платіжних послуг внаслідок невиконання або неналежного виконання платіжної операції, в тому числі несвоєчасного виконання платіжної операції.

Стаття 90

Відповідальність у випадку послуг ініціювання платежу за невиконання, неналежне виконання або несвоєчасне виконання платіжних операцій

1. Якщо платіжне доручення ініційоване платником через надавача послуги ініціювання платежу, надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, повинен, без обмеження статті 71 та статті 88(2) та (3), повернути платнику суму невиконаної або неналежно виконаної платіжної операції та, у відповідних випадках, відновлювати дебетований платіжний рахунок до стану, в якому він був би, якби неналежно виконана платіжна операція не відбулася.

На надавача послуги ініціювання платежу покладають тягар доказування того, що надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, отримав платіжне доручення відповідно до статті 78 та що в межах його сфери компетенції платіжну операцію було автентифіковано, точно записано, і вона не зазнала впливу технічного збою або іншого недоліку, пов'язаного з невиконанням, неналежним виконанням або несвоєчасним виконанням операції.

2. Якщо надавач послуги ініціювання платежу несе відповідальність за невиконання, неналежне виконання або несвоєчасне виконання платіжної операції, він повинен негайно компенсувати надавачу платіжних послуг, що обслуговує рахунок, за його запитом збитки або суми, зазначені або виплачені в результаті повернення коштів платнику.

Стаття 91

Додаткова фінансова компенсація

Відповідно до законодавства, застосовного до договору, укладеного між користувачем платіжних послуг та надавачем платіжних послуг, може бути визначена будь-яка фінансова компенсація на додаток до тієї, що надана відповідно до цієї секції.

Стаття 92

Право зворотної вимоги

▼С1

1. Якщо відповідальність надавача платіжних послуг відповідно до статей 73, 89 та 90 можна віднести на рахунок іншого надавача платіжних послуг або посередника, такий надавач платіжних послуг або посередник повинен компенсувати першому надавачу платіжних послуг будь-які збитки або суми, зазначені або виплачені відповідно до статей 73, 89 та 90. Це також стосується компенсації у випадках, коли будь-який із надавачів платіжних послуг не використовує надійної автентифікації клієнта.

▼В

2. Подальша фінансова компенсація може бути визначена відповідно до договорів між надавачами платіжних послуг та/або посередниками та права, застосовного до укладеного між ними договору.

Стаття 93

Надзвичайні та непередбачувані обставини

Відповідальність відповідно до глави 2 або 3 не виникає у випадках надзвичайних та непередбачуваних обставин, які не залежать від сторони, яка посилається на такі обставини, наслідки яких були би невідворотними попри всі зусилля щодо їх запобігання, або якщо надавач платіжних послуг має інші юридичні зобов'язання, охоплені правом Союзу або національним правом.

ГЛАВА 4

Захист даних

Стаття 94

Захист даних

1. Держави-члени повинні дозволяти опрацювання персональних даних платіжними системами та надавачами платіжних послуг, коли це необхідно для забезпечення розслідування та виявлення випадків платіжного шахрайства та запобігання їм. Надання інформації фізичним особам про опрацювання персональних даних та опрацювання таких персональних даних та будь-яке інше опрацювання персональних даних для цілей цієї Директиви виконують відповідно до Директиви 95/46/ЄС, національних норм, що транспонують Директиву 95/46/ЄС, та Регламенту (ЄС) № 45/2001.
2. Надавачі платіжних послуг повинні здійснювати доступ до персональних даних, опрацьовувати та зберігати персональні дані, необхідні для надання своїх платіжних послуг, лише за наявності чіткої та однозначної згоди на те користувача платіжних послуг.

ГЛАВА 5

Операційні та безпекові ризики та автентифікація

Стаття 95

Управління операційними та безпековими ризиками

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавачі платіжних послуг установлювали рамки з належними заходами з пом'якшення ризиків та механізмами контролю для управління операційними та безпековими ризиками, пов'язаними з надаваними ними платіжними послугами. У межах цих рамок надавачі платіжних послуг повинні встановити та підтримувати ефективні процедури управління інцидентами, включно з виявленням та класифікацією значних операційних та безпекових інцидентів.
 2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавачі платіжних послуг надавали компетентному органу щорічно або через коротші проміжки часу, визначені компетентним органом, актуалізовану та комплексну оцінку операційних та безпекових ризиків, пов'язаних із надаваними ними платіжними послугами, та відповідності заходів із пом'якшення ризиків та механізмів контролю, упроваджених у відповідь на такі ризики.
 3. До 13 липня 2017 року ЕВА повинен у тісній співпраці з ЄЦБ та за результатами консультацій із усіма відповідними стейкхолдерами, включно зі стейкхолдерами на ринку платіжних послуг, беручи до уваги інтереси всіх сторін, видати настанови відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 щодо встановлення, впровадження та моніторингу безпекових заходів, включно з процесами сертифікації у відповідних випадках.
- ЕВА повинен у тісній співпраці з ЄЦБ переглядати настанови, зазначені в першому підпараграфі, регулярно і в будь-якому випадку принаймні раз на 2 роки.
4. Враховуючи досвід, набутий у ході застосування настанов, зазначених у параграфі 3, ЕВА повинен за запитом Комісії у відповідних випадках розробляти проекти регуляторних технічних стандартів щодо критеріїв та умов установаження та моніторингу безпекових заходів.
- Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

5. ЕВА повинен сприяти співпраці, в тому числі обміну інформацією, у сфері операційних та безпекових ризиків, пов'язаних зі платіжними послугами, між компетентними органами, між компетентними органами та ЄЦБ та, у відповідних випадках, Європейським агентством з питань мережевої та інформаційної безпеки (ENISA).

Стаття 96

Звітування про інциденти

1. У випадку значного операційного та безпекового інциденту надавачі платіжних послуг повинні без невинуватої затримки повідомити про це компетентний орган у державі-члені розташування головного офісу надавача платіжних послуг.

Якщо інцидент має або може мати вплив на фінансові інтереси його користувачів платіжних послуг, надавач платіжних послуг повинен без невинуватої затримки інформувати своїх користувачів платіжних послуг про інцидент та про всі заходи, яких вони можуть вжити для пом'якшення негативних наслідків інциденту.

2. Після отримання повідомлення, зазначеного в параграфі 1, компетентний орган держави-члена розташування головного офісу повинен без невинуватої затримки надати відповідні відомості про інцидент ЕВА та ЄЦБ. Компетентний орган повинен після оцінювання значущості інциденту для відповідних органів такої держави-члена повідомити їх про результати такого оцінювання.

ЕВА та ЄЦБ повинен у співпраці з компетентним органом держави-члена розташування головного офісу оцінити значущість інциденту для інших відповідних органів Союзу та національних органів та повідомити їх про результати такого оцінювання. ЄЦБ повинен повідомляти членів Європейської системи центральних банків про проблемні питання, які стосуються платіжної системи.

На основі такого повідомлення компетентні органи повинні, у відповідних випадках, вживати всіх необхідних заходів для захисту безпосередньої безпеки фінансової системи.

3. До 13 січня 2018 року ЕВА повинен у тісній співпраці з ЄЦБ та за результатами консультацій із усіма відповідними стейкхолдерами, включно зі стейкхолдерами на ринку платіжних послуг, беручи до уваги інтереси всіх сторін, видати настанови відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010, адресовані:

- (a) надавачам платіжних послуг щодо класифікації значних інцидентів, зазначених у параграфі 1, та щодо змісту, формату, включно зі стандартними формами для повідомлень, та процедурами повідомлення про такі інциденти;
- (b) компетентним органам щодо критеріїв оцінювання значущості інциденту та відомостей, які повинні зазначати у звітах про інцидент, надаваних іншим національним органам.

4. ЕВА повинен у тісній співпраці з ЄЦБ переглядати настанови, зазначені в параграфі 3, регулярно і в будь-якому випадку принаймні раз на 2 роки.

5. Під час видавання та переглядання настанов, зазначених у параграфі 3, ЕВА повинен враховувати стандарти та/або специфікації, розроблені та опубліковані Європейським агентством з питань мережевої та інформаційної безпеки для галузей, які здійснюють види діяльності, що не включають надання платіжних послуг.

6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавачі платіжних послуг надавали своїм компетентним органам принаймні щорічно статистичні дані щодо шахрайства, пов'язаного з різними платіжними засобами. Компетентні органи повинні надавати ЕВА та ЄЦБ такі дані у зведеній формі.

Стаття 97

Автентифікація

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавач платіжних послуг застосовував надійну автентифікацію клієнта, якщо платник:
 - (a) здійснює доступ до свого платіжного рахунку онлайн;
 - (b) ініціює електронну платіжну операцію;
 - (c) виконує дію через віддалений канал, який може створювати ризик платіжного шахрайства або інших зловживань.
2. Стосовно ініціювання електронних платіжних операцій, зазначених у пункті (b) параграфу 1, держави-члени повинні забезпечити, щоб у разі електронних дистанційних платіжних операцій надавачі платіжних послуг застосовували надійну автентифікацію клієнта з використанням елементів, які створюють динамічну прив'язку операції до конкретної суми та конкретного отримувача платежу.
3. Стосовно параграфу 1 держави-члени повинні забезпечити, щоб надавачі платіжних послуг розробили належні безпекові заходи для захисту конфіденційності та цілісності персоналізованих безпекових облікових даних користувачів платіжних послуг.
4. Параграфи 2 та 3 також застосовні, якщо платежі ініційовані через надавача послуги ініціювання платежу. Параграфи 1 та 3 також застосовні, якщо інформацію запитують через надавача послуги надання інформації про рахунки.
5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, дозволяв надавачу послуги ініціювання платежу та надавачу послуги надання інформації про рахунки покладатися на процедури автентифікації, які надавач платіжних послуг, що обслуговує рахунок, застосовує стосовно користувачів платіжних послуг відповідно до параграфів 1 та 3, та, якщо в операції бере участь надавач послуги ініціювання платежу, відповідно до параграфів 1, 2 та 3.

Стаття 98

Регуляторні технічні стандарти щодо автентифікації та комунікації

1. ЕВА повинен у тісній співпраці з ЄЦБ та за результатами консультацій зі всіма відповідними стейкхолдерами, включно зі стейкхолдерами на ринку платіжних послуг, беручи до уваги інтереси всіх сторін, розробити проекти регуляторних технічних стандартів, адресованих надавачам платіжних послуг, визначеним у статті 1(1) цієї Директиви, відповідно до статті 10 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 із визначенням:
 - (a) вимог до надійної автентифікації клієнта, зазначеної в статті 97(1) та (2);
 - (b) звільнень від застосування статті 97(1), (2) та (3) на основі критеріїв, установлених у параграфі 3 цієї статті;
 - (c) вимог, яким повинні відповідати безпекові заходи відповідно до статті 97(3), щоб захищати конфіденційність та цілісність персоналізованих безпекових облікових даних користувачів платіжних послуг; та
 - (d) вимог до звичайних та безпечних відкритих стандартів комунікації як для цілей ідентифікації, автентифікації, повідомлення та інформування, так і для впровадження безпекових заходів між надавачами платіжних послуг, що обслуговують рахунки, надавачами послуги ініціювання платежу, надавачами послуги надання інформації про рахунки, платниками, отримувачами платежів та іншими надавачами платіжних послуг.
2. ЕВА повинен розробити проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені в параграфі 1, щоб:
 - (a) забезпечувати належний рівень безпеки для користувачів платіжних послуг та надавачів платіжних послуг шляхом ухвалення ефективних ризик-орієнтованих вимог;
 - (b) забезпечувати безпеку коштів та персональних даних користувачів платіжних послуг;

- (c) забезпечувати та підтримувати добросовісну конкуренцію між усіма надавачами платіжних послуг;
- (d) забезпечувати нейтральність технології та бізнес-моделі;
- (e) уможливити розроблення зручних для користувачів, доступних та інноваційних платіжних засобів.

3. Звільнення, зазначені в пункті (b) параграфу 1, повинні бути основані на таких критеріях:

- (a) рівень ризику, пов'язаного з надаваною послугою;
- (b) сума, повторюваність операції або обидва ці критерії;
- (c) платіжний канал, використовуваний для виконання операції.

4. ЕВА повинен подати Комісії проекти регуляторних технічних стандартів, зазначені в параграфі 1, до 13 січня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати такі регуляторні технічні стандарти відповідно до статей 10–14 Регламенту (ЄС) № 1093/2010.

5. Відповідно до статті 10 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 ЕВА повинен регулярно переглядати та, у відповідних випадках, оновлювати регуляторні технічні стандарти, щоб, між іншим, враховувати інноваційні й технологічні розробки.

ГЛАВА 6

Процедури АВС для врегулювання спорів

Секція 1

Процедури оскарження

Стаття 99

Скарги

▼С1

1. Держави-члени повинні забезпечити встановлення процедур, які би давали змогу користувачам платіжних послуг та іншим зацікавленим сторонам, включно з асоціаціями споживачів, подавати скарги компетентним органам стосовно ймовірних порушень надавачами платіжних послуг положень національного права, що імплементують положення цієї Директиви.

▼В

2. Залежно від випадку та без обмеження права ініціювати провадження в суді відповідно до національного процесуального права компетентні органи повинні у відповіді інформувати скаржника про існування процедур АВС, встановлених відповідно до статті 102.

Стаття 100

Компетентні органи

1. Держави-члени повинні призначити компетентні органи для забезпечення та моніторингу ефективного виконання цієї Директиви. Компетентні органи повинні вживати всіх належних заходів для забезпечення виконання цієї Директиви.

Такими органами є:

- (a) компетентні органи в розумінні статті 4(2) Регламенту (ЄС) № 1093/2010; або
- (b) органи, які визнано національним правом або органами публічної влади, які чітко й однозначно уповноважені на те національним правом.

Вони не повинні бути надавачами платіжних послуг, за винятком національних центральних банків.

2. Органи, зазначені в параграфі 1, повинні мати всі повноваження та достатні ресурси, необхідні для виконання своїх обов'язків. Якщо більше ніж один компетентний орган уповноважено забезпечувати та моніторити ефективне виконання цієї Директиви, держави-члени повинні забезпечити, щоб ці органи тісно співпрацювали для ефективного виконання своїх відповідних обов'язків.

3. Компетентні органи повинні виконувати свої повноваження відповідно до національного права:

- (a) безпосередньо в рамках власних повноважень або під наглядом судових органів; або
- (b) за заявою до судів, уповноважених видавати необхідне рішення, в тому числі, у відповідних випадках, шляхом подання апеляції, якщо заяву щодо надання необхідного рішення не було задоволено.

4. У випадку порушення або підозри в порушенні положень національного права, що транспонують розділи III та IV, компетентними органами, зазначеними в параграфі 1 цієї статті, повинні бути органи держави-члена розташування головного офісу надавача платіжних послуг, крім агентів і філій, що здійснюють свою діяльність на підставі права на підприємницьку діяльність, стосовно яких компетентними органами повинні бути органи держави-члена ведення діяльності.

5. Держави-члени повинні повідомити Комісію про призначені компетентні органи, зазначені в параграфі 1, якомога швидше та в будь-якому випадку до 13 січня 2018 року. Вони повинні поінформувати Комісію про будь-який розподіл обов'язків між такими органами. Вони повинні негайно повідомляти Комісію про будь-які подальші зміни у призначенні та відповідних компетенціях таких органів.

6. ЕВА за результатами консультацій із ЄЦБ повинен видати настанови, адресовані компетентним органам, відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 про процедури оскарження, які повинні бути враховані для забезпечення виконання параграфу 1 цієї статті. Ці настанови повинні бути видані до 13 січня 2018 року та підлягати регулярному оновленню у відповідних випадках.

Секція 2

Процедури АВС та санкції

Стаття 101

Вирішення спорів

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавачі платіжних послуг впровадили та застосовували належні й ефективні процедури розгляду скарг для врегулювання скарг користувачів платіжних послуг стосовно прав та обов'язків, які виникають відповідно до розділів III та IV цієї Директиви, та здійснювали моніторинг їх виконання.

Ці процедури повинні застосовувати в кожній державі-члені, в якій надавач платіжних послуг пропонує платіжні послуги, та повинні бути доступними офіційною мовою відповідної держави-члена або іншою мовою, погодженою між надавачем платіжних послуг та користувачем платіжних послуг.

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб надавачі платіжних послуг докладали всіх можливих зусиль, щоб надавати відповіді на скарги користувачів платіжних послуг у паперовій формі або, якщо це погоджено між надавачем платіжних послуг та користувачем платіжних послуг, на іншому довговічному носії. У такій відповіді повинні бути розглянуті всі підняті питання, а сама відповідь повинна бути надана протягом обґрунтованого строку та щонайпізніше протягом 15 робочих днів після отримання

скарги. У виняткових ситуаціях, якщо відповідь не може бути надана протягом 15 робочих днів із причин, що не залежать від надавача платіжних послуг, останній повинен надіслати попередню відповідь із чітким указанням причин затримки відповіді на скаргу та визначенням кінцевого терміну, до якого користувач платіжних послуг отримає остаточну відповідь. У будь-якому випадку строк для отримання остаточної відповіді не повинен перевищувати 35 робочих днів.

Держави-члени можуть запровадити або зберігати норми щодо процедур вирішення спорів, які є сприятливішими для користувача платіжних послуг, ніж ті, що зазначені в першому підпараграфі. Якщо вони так вчиняють, застосовними є саме такі норми.

3. Надавач платіжних послуг повинен поінформувати користувача платіжних послуг про принаймні одного суб'єкта АВС, що є компетентним у вирішенні спорів стосовно прав та обов'язків, які виникають відповідно до розділів III та IV.

4. Інформація, зазначена в параграфі 3, повинна бути вказана в чіткій, зрозумілій та легкодоступній формі на вебсайті надавача платіжних послуг, якщо такий існує, у філії та в загальних умовах договору між надавачем платіжних послуг та користувачем платіжних послуг. У ній повинно бути визначено, яким чином можна отримати доступ до додаткової інформації про відповідного суб'єкта АВС та умови його використання.

Стаття 102

Процедури АВС

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб належні, незалежні, неупереджені, прозорі та ефективні процедури АВС для врегулювання спорів між користувачами платіжних послуг та надавачами платіжних послуг стосовно прав та обов'язків, які виникають відповідно до розділів III та IV цієї Директиви, було встановлено згідно з відповідним національним правом та правом Союзу відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/11/ЄС (⁸) з використанням існуючих компетентних органів у відповідних випадках. ►C1 Держави-члени повинні забезпечити, щоб процедури АВС були застосовними до надавачів платіжних послуг. ◀

2. Держави-члени повинні вимагати, щоб органи, зазначені в параграфі 1 цієї статті, ефективно співпрацювали для вирішення транскордонних спорів стосовно прав та обов'язків, які виникають відповідно до розділів III та IV.

Стаття 103

Санкції

1. Держави-члени повинні встановити норми щодо санкцій, застосовних до порушень положень національного права, які транспонують цю Директиву, та вживати всіх необхідних заходів для забезпечення їх виконання. Такі санкції повинні бути ефективними, пропорційними і стримувальними.

2. Держави-члени повинні дозволити своїм компетентним органам розкривати громадськості інформацію про будь-яку адміністративну санкцію, яку накладають за порушення документів, ухвалених для транспонування цієї Директиви, якщо таке розкриття не становитиме серйозної небезпеки для фінансових ринків або не завдасть непропорційної шкоди залученим сторонам.

РОЗДІЛ V

ДЕЛЕГОВАНІ АКТИ ТА РЕГУЛЯТОРНІ ТЕХНІЧНІ СТАНДАРТИ

Стаття 104

Делеговані акти

Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 105 стосовно:

- (a) адаптування покликання на Рекомендацію 2003/361/ЄС у пункті (36) статті 4 цієї Директиви, якщо до цієї рекомендації вносять зміни;
- (b) оновлення сум, визначених у статті 32(1) та статті 74(1), з урахуванням інфляції.

Стаття 105

Виконання делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надано Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 104, надано Комісії на невизначений період, починаючи з 12 січня 2016 року.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 104, можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, визначені в такому рішенні. Воно набуває чинності у день, наступний після дня публікації рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або в пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких уже введених в дію делегованих актів.
4. Щойно Комісія ухвалює делегований акт, вона повідомляє про нього одночасно Європейський Парламент і Раду.
5. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 104, набуває чинності, лише якщо з боку Європейського Парламенту чи Ради впродовж 3 місяців із дати повідомлення Європейського Парламенту й Ради про цей акт не було висловлено жодних заперечень, або якщо ще до закінчення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада поінформувати Комісію, що вони не заперечуватимуть. Такий період подовжують на 3 місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 106

Обов'язок інформувати споживачів про їхні права

1. До 13 січня 2018 року Комісія повинна видати зручну для користувачів електронну брошуру, в якій у чіткій та легко зрозумілій формі були би перераховані права споживачів відповідно до цієї Директиви та пов'язаного права Союзу.
2. Комісія повинна поінформувати держави-члени, європейські асоціації надавачів платіжних послуг та європейські асоціації споживачів про видання брошури, зазначеної в параграфі 1.
Комісія, ЕВА та компетентні органи повинні забезпечити, щоб брошура була легкодоступною на їхніх відповідних вебсайтах.
3. Надавачі платіжних послуг повинні забезпечити надання легкого доступу до брошури на своїх вебсайтах, якщо такі існують, у паперовій формі та в своїх філіях, своїх агентах та суб'єктах, які здійснюють діяльність на умовах аутсорсингу.
4. Надавачі платіжних послуг не повинні стягувати плати зі своїх клієнтів за надання доступу до інформації відповідно до цієї статті.
5. Стосовно осіб із інвалідністю положення цієї статті застосовують із використанням належних альтернативних засобів, що уможливають надання доступу до інформації в доступному форматі.

РОЗДІЛ VI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 107

Повна гармонізація

1. Без обмеження статті 2, статті 8(3), статті 32, статті 38(2), статті 42(2), статті 55(6), статті 57(3), статті 58(3), статті 61(2) та (3), статті 62(5), статті 63(2) та (3), ►C1 четвертого підпараграфу статті 74(1) ◀ та статті 86, та оскільки ця Директива містить гармонізовані положення, держави-члени не повинні зберігати або запроваджувати нові положення, відмінні від тих, які встановлено в цій Директиві.

2. Якщо держава-член вдається до будь-якого з відступів, зазначених у параграфі 1, вона повинна поінформувати про це Комісію, а також про будь-які подальші зміни. Комісія повинна оприлюднити таку інформацію на вебсайті або за допомогою інших легкодоступних засобів.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб надавачі платіжних послуг не відступали на шкоду користувачам платіжних послуг від положень національного права, якими транспоновано цю Директиву, крім випадків, коли такий відступ у ній чітко й однозначно передбачений.

Однак надавачі платіжних послуг можуть вирішити надати сприятливіші умови користувачам платіжних послуг.

Стаття 108

Положення про перегляд

Комісія повинна до 13 січня 2021 року подати Європейському Парламенту, Раді, ЄЦБ та Європейському економічно-соціальному комітету звіт про застосування та вплив цієї Директиви, зокрема щодо:

- (a) відповідності та впливу норм про плати, визначених у статті 62(3), (4) та (5);
- (b) застосування статті 2(3) та (4), включно з оцінюванням того, чи можуть розділи III та IV, якщо це технічно здійснено, бути застосовані повністю до платіжних операцій, зазначених у цих параграфах;
- (c) доступу до платіжних систем, беручи до уваги, зокрема, рівень конкуренції;
- (d) відповідності та впливу порогових сум платіжних операцій, зазначених у пункті (1) статті 3;
- (e) відповідності та впливу порогових значень для застосування звільнення, зазначеного в пункті (a) статті 32(1);
- (f) того, чи з огляду на розвиток подій було би бажано на додаток до положень статті 75 щодо платіжних операцій, у яких сума не відома заздалегідь, а кошти блокують, ввести максимальні обмеження щодо сум, які можуть бути заблоковані на платіжному рахунку платника в таких ситуаціях.

У відповідних випадках Комісія повинна подавати законодавчу пропозицію разом зі своїм звітом.

Стаття 109

Перехідне положення

1. Держави-члени повинні дозволяти платіжним установам, які розпочали здійснювати діяльність відповідно до національного права, що транспонує Директиву 2007/64/ЄС, до 13 січня 2018 року продовжувати здійснювати таку діяльність відповідно до вимог, передбачених у Директиві 2007/64/ЄС, без необхідності звернення за отриманням дозволу відповідно до статті 5 цієї Директиви або виконання інших положень, установлених або зазначених у розділі II цієї Директиви, до 13 липня 2018 року.

Держави-члени повинні вимагати від таких платіжних установ надання всієї відповідної інформації компетентним органам, щоб дати можливість останнім оцінити до 13 липня 2018 року, чи виконують такі платіжні установи вимоги, встановлені в розділі II, і якщо ні, то яких заходів потрібно вжити для забезпечення відповідності таким вимогам або чи доцільним є відкликання дозволу.

Платіжним установам, які за результатами їх перевірки компетентними органами визнано такими, що відповідають вимогам, установленим у розділі II, повинен бути наданий дозвіл, і вони повинні бути внесені до реєстрів, зазначених у статтях 14 та 15. Якщо такі платіжні установи не виконують вимог, установлених у розділі II, до 13 липня 2018 року, надавати платіжні послуги їм повинно бути заборонено відповідно до статті 37.

2. Держави-члени можуть передбачити, щоб надання дозволу платіжним установам, зазначеним у параграфі 1 цієї статті, не внесення їх до реєстрів, зазначених у статтях 14 та 15, відбувалися автоматично, якщо компетентні органи вже мають докази відповідності вимогам, установлених у статтях 5 та 11. Компетентні органи повинні поінформувати відповідні платіжні установи до надання дозволу.

3. Цей параграф застосовний до фізичних або юридичних осіб, що отримали переваги відповідно до статті 26 Директиви 2007/64/ЄС до 13 січня 2018 року та здійснювали діяльність із надання платіжних послуг у розумінні Директиви 2007/64/ЄС.

Держави-члени повинні дозволити таким особам продовжувати здійснювати таку діяльність у межах відповідної держави-члена згідно з Директивою 2007/64/ЄС до 13 січня 2019 року без необхідності звернення за отриманням дозволу відповідно до статті 5 цієї Директиви, або без отримання звільнення відповідно до статті 32 цієї Директиви, або без виконання інших положень, установлених або зазначених у розділі II цієї Директиви.

Будь-якій особі, зазначеній у першому підпараграфі, якій до 13 січня 2019 року не надано дозвіл чи звільнення відповідно до цієї Директиви, повинно бути заборонено надавати платіжні послуги відповідно до статті 37 цієї Директиви.

4. Держави-члени можуть дозволити вважати фізичних та юридичних осіб, які користуються звільненням, зазначеним у параграфі 3 цієї статті, такими, що користуються звільненням та автоматично внесені до реєстрів, зазначених у статтях 14 та 15, якщо компетентні органи мають докази виконання вимог, установлених у статті 32. Компетентні органи повинні інформувати відповідні платіжні установи.

5. Незважаючи на параграф 1 цієї статті, платіжні установи, яким надано дозвіл надавати платіжні послуги, що зазначені в пункті (7) додатка до Директиви 2007/64/ЄС, зберігають такий дозвіл на надання таких платіжних послуг, які вважають платіжними послугами, зазначеними в пункті (3) додатка I до цієї Директиви, якщо до 13 січня 2020 року компетентні органи отримують докази виконання вимог, установлених у пункті (с) статті 7 та в статті 9 цієї Директиви.

Стаття 110

Зміни до Директиви 2002/65/ЄС

У статті 4 Директиви 2002/65/ЄС параграф 5 викласти в такій редакції:

«5. Якщо Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (^{*1}) також застосовна, інформаційні положення відповідно до статті 3(1) цієї Директиви, крім пунктів (2)(с)–(g), 3(a), (d) та (e), а також 4(b) замінити на статті 44, 45, 51 та 52 Директиви (ЄС) 2015/2366.

Стаття 111

Зміни до Директиви 2009/110/ЄС

Внести до Директиви 2009/110/ЄС такі зміни:

(1) до статті 3 внести такі зміни:

(a) параграф 1 викласти в такій редакції:

«1. Без обмеження цієї Директиви, статтю 5, статті 11–17, статтю 19(5) та (6) та статті 20–31 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (^{*2}), у тому числі делеговані акти, ухвалені

відповідно до статті 15(4), статті 28(5) та статті 29(7), застосовують до установ електронних грошей *mutatis mutandis*.

(b) параграфи 4 та 5 викласти в такій редакції:

«4. Держави-члени повинні дозволити установам електронних грошей розповсюджувати та погашати електронні гроші через фізичних або юридичних осіб, які діють від їхнього імені. Якщо установа електронних грошей розповсюджує електронні гроші на території іншої держави-члена шляхом залучення такої фізичної або юридичної особи, статті 27–31 Директиви (ЄС) 2015/2366, за винятком статті 29(4) та (5), у тому числі делеговані акти, ухвалені відповідно до статті 28(5) та статті 29(7) згаданої Директиви, застосовують *mutatis mutandis* до такої установи електронних грошей.

5. Незважаючи на параграф 4 цієї статті, установи електронних грошей не повинні здійснювати випуск електронних грошей через агентів. Установам електронних грошей повинно бути дозволено надавати платіжні послуги, зазначені у пункті (а) статті 6(1) цієї Директиви, через агентів за умов, установлених у статті 19 Директиви (ЄС) 2015/2366.»;

(2) статтю 18 доповнити параграфом такого змісту:

«4. Держави-члени повинні дозволити установам електронних грошей, які до 13 січня 2018 року розпочали діяльність відповідно до цієї Директиви та Директиви 2007/64/ЄС в державі-члені, в якій розташований їхній головний офіс, продовжувати таку діяльність у такій державі-члені або в іншій державі-члені без необхідності звернення за отриманням дозволу відповідно до статті 3 цієї Директиви або дотримання інших вимог, установлених або згаданих у розділі II цієї Директиви, до 13 липня 2018 року.

Держави-члени повинні вимагати від установ електронних грошей, зазначених у першому підпараграфі, надання компетентним органам усієї відповідної інформації, щоб дозволити останнім оцінити до 13 липня 2018 року, чи відповідають такі установи електронних грошей вимогам, установленим у розділі II цієї Директиви, і якщо ні, то яких заходів необхідно вжити, щоб забезпечити відповідність таким вимогам, або чи доцільним є скасування дозволу.

Зазначеним у першому підпараграфі установам електронних грошей, які за результатами перевірки компетентними органами вважають такими, що відповідають вимогам, установленим у розділі II, повинен бути наданий дозвіл, і вони повинні бути внесені до реєстру. Якщо такі установи електронних грошей не відповідатимуть вимогам, установленим у розділі II, до 13 липня 2018 року, їм повинно бути заборонено здійснювати випуск електронних грошей.».

Стаття 112

Зміни до Регламенту (ЄС) № 1093/2010

Внести такі зміни до Регламенту (ЄС) № 1093/2010:

(1) параграф 2 статті 1 викласти в такій редакції:

«2. Орган повинен діяти в межах повноважень, наданих цим Регламентом, та в межах сфери застосування Директиви 2002/87/ЄС, Директиви 2009/110/ЄС, Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 (*³), Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС (*⁴), Директиви Європейського Парламенту і Ради 2014/49/ЄС (*⁵), Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/847 (*⁶), Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (*⁷) та, в частині, в якій такі акти застосовні до кредитних і фінансових установ та компетентних органів, що здійснюють за ними нагляд, у межах відповідних частин Директиви 2002/65/ЄС та Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 (*⁸), включно зі всіма директивами, регламентами та рішеннями, оснований на таких актах, та будь-якого подальшого юридично зобов'язального акту Союзу, що покладає завдання на Орган. Орган повинен також діяти відповідно до Регламенту Ради (ЄС) № 1024/2013 (*⁹).

(2) Статтю 4(1) викласти в такій редакції:

«(1) «фінансові установи» означає кредитні установи, які визначено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, інвестиційні фірми, які визначено в пункті (2) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, фінансові конгломерати, які визначено в статті 2(14) Директиви 2002/87/ЄС, надавачі платіжних послуг, які визначено в пункті (11) статті 4 Директиви (ЄС) 2015/2366, та установи електронних грошей, які визначено в пункті (1) статті 2 Директиви 2009/110/ЄС, однак для цілей Директиви (ЄС) 2015/849 «фінансові установи» означає кредитні установи та фінансові установи, які визначено в пунктах (1) та (2) статті 3 Директиви (ЄС) 2015/849;».

Стаття 113

Зміни до Директиви 2013/36/ЄС

У додатку I до Директиви 2013/36/ЄС пункт 4 викласти в такій редакції:

«(4) Платіжні послуги, які визначено в пункті (3) статті 4 Директиви Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 (^{*10});

Стаття 114

Скасування

Директиву 2007/64/ЄС скасувати з 13 січня 2018 року.

Будь-яке покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву та читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної в додатку II до цієї Директиви.

Стаття 115

Транспозиція

1. До 13 січня 2018 року держави-члени повинні ухвалити та опублікувати інструменти, необхідні для виконання цієї Директиви. Вони повинні негайно поінформувати про них Комісію.

2. Вони повинні застосовувати такі інструменти з 13 січня 2018 року.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено.

3. Держави-члени передають Комісії текст основних інструментів національного права, ухвалених ними у сфері регулювання цієї Директиви.

4. Як відступ від параграфу 2, держави-члени повинні забезпечити застосування безпекових заходів, зазначених у статтях 65, 66, 67 та 97, після закінчення 18 місяців із дати набуття чинності регуляторними технічними стандартами, зазначеними у статті 98.

5. Держави-члени не повинні забороняти юридичним особам, що здійснювали на їхніх територіях до 12 січня 2016 року діяльність надавачів послуги ініціювання платежу та надавачів послуги надання інформації про рахунки в розумінні цієї Директиви, продовжувати здійснювати таку саму діяльність на їхніх територіях під час перехідного періоду, зазначеного в параграфах 2 та 4, відповідно до застосовних зараз регулятивних рамок.

6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб доки окремі надавачі платіжних послуг, що обслуговують рахунки, не досягнуть відповідності регуляторним технічним стандартам, зазначеним у параграфі 4, надавачі платіжних послуг, що обслуговують рахунки, не зловживали своєю невідповідністю для блокування використання або перешкоджання використанню послуг ініціювання платежів та надання інформації про рахунки стосовно рахунків, які вони обслуговують.

Стаття 116

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після дня її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 117

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

ПЛАТІЖНІ ПОСЛУГИ

(зазначені в пункті (3) статті 4)

1. Послуги, які дають можливість вносити готівку на платіжний рахунок, та всі операції, необхідні для керування платіжним рахунком.
2. Послуги, які дають можливість знімати готівку з платіжного рахунку, та всі операції, необхідні для керування платіжним рахунком.
3. Виконання платіжних операцій, включно з переказами коштів на платіжний рахунок у надавача платіжних послуг користувача або в іншого надавача платіжних послуг:
 - (a) виконання прямого дебету, включно з одноразовим прямим дебетом;
 - (b) виконання платіжних операцій з використанням платіжної картки або подібного пристрою;
 - (c) виконання кредитових переказів, включно з довгостроковими дорученнями.
4. Виконання платіжних операцій у випадках, коли кошти покриває кредитна лінія користувача платіжних послуг:
 - (a) виконання прямого дебету, включно з одноразовим прямим дебетом;
 - (b) виконання платіжних операцій з використанням платіжної картки або подібного пристрою;
 - (c) виконання кредитових переказів, включно з довгостроковими дорученнями.
5. Випуск платіжних інструментів та/або еквайринг платіжних операцій.
6. Грошові перекази.
7. Послуги ініціювання платежу.
8. Послуги надання інформації про рахунки.

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Ця Директива	Директива 2007/64/ЄС
Стаття 1(1)	Стаття 1(1)
Стаття 1(2)	Стаття 1(2)

Стаття 2(1)	Стаття 2(1)
Стаття 2(2)	
Стаття 2(3)	
Стаття 2(4)	
Стаття 2(5)	Стаття 2(3)
Стаття 3	Стаття 3
Стаття 4	Стаття 4
пункти (1), (2), (3), (4), (5) та (10)	пункти 1, 2, 3, 4, 5 та 10
пункт (7)	пункт 6
пункт (8)	пункт 7
пункт (9)	пункт 8
пункт (11)	пункт 9
пункт (12)	пункт 14
пункт (13)	пункт 16
пункт (14)	пункт 23
пункти (20), (21), (22)	пункти 11, 12, 13
пункт (23)	пункт 28
пункт (25)	пункт 15
пункти (26), (27)	пункти 17, 18
пункт (28)	пункт 20
пункт (29)	пункт 19
пункт (33)	пункт 21
пункти (34), (35), (36), (37)	пункти 24, 25, 26, 27
пункт (38)	пункт 22
пункти (39), (40)	пункти 29, 30
пункти (6), (15)–(19), (24), (30)–(32), (41)–(48)	—
Стаття 5(1)	Стаття 5
Стаття 5(2)	—
Стаття 5(3)	—
Стаття 5(4)	—
Стаття 5(5)	—
Стаття 5(6)	—
Стаття 5(7)	—
Стаття 6(1)	—
Стаття 6(2)	—
Стаття 6(3)	—
Стаття 6(4)	—

Стаття 7	Стаття 6
Стаття 8(1)	Стаття 7(1)
Стаття 8(2)	Стаття 7(2)
Стаття 8(3)	Стаття 7(3)
Стаття 9(1)	Стаття 8(1)
Стаття 9(2)	Стаття 8(2)
Стаття 9(3)	Стаття 8(3)
Стаття 10(1)	Стаття 9(1)
Стаття 10(2)	Стаття 9(2)
—	Стаття 9(3) та (4)
Стаття 11(1)	Стаття 10(1)
Стаття 11(2)	Стаття 10(2)
Стаття 11(3)	Стаття 10(3)
Стаття 11(4)	Стаття 10(4)
Стаття 11(5)	Стаття 10(5)
Стаття 11(6)	Стаття 10(6)
Стаття 11(7)	Стаття 10(7)
Стаття 11(8)	Стаття 10(8)
Стаття 11(9)	Стаття 10(9)
Стаття 12	Стаття 11
Стаття 13(1)	Стаття 12(1)
Стаття 13(2)	Стаття 12(2)
Стаття 13(3)	Стаття 12(3)
Стаття 14(1)	Стаття 13
Стаття 14(2)	Стаття 13
Стаття 14(3)	—
Стаття 14(4)	—
Стаття 15(1)	—
Стаття 15(2)	—
Стаття 15(3)	—
Стаття 15(4)	—
Стаття 15(5)	—
Стаття 16	Стаття 14
Стаття 17(1)	Стаття 15(1)
Стаття 17(2)	Стаття 15(2)
Стаття 17(3)	Стаття 15(3)
Стаття 17(4)	Стаття 15(4)

Стаття 18(1)	Стаття 16(1)
Стаття 18(2)	Стаття 16(2)
Стаття 18(3)	Стаття 16(2)
Стаття 18(4)	Стаття 16(3)
Стаття 18(5)	Стаття 16(4)
Стаття 18(6)	Стаття 16(5)
Стаття 19(1)	Стаття 17(1)
Стаття 19(2)	Стаття 17(2)
Стаття 19(3)	Стаття 17(3)
Стаття 19(4)	Стаття 17(4)
Стаття 19(5)	Стаття 17(5)
Стаття 19(6)	Стаття 17(7)
Стаття 19(7)	Стаття 17(8)
Стаття 19(8)	—
Стаття 20(1)	Стаття 18(1)
Стаття 20(2)	Стаття 18(2)
Стаття 21	Стаття 19
Стаття 22(1)	Стаття 20(1)
Стаття 22(2)	Стаття 20(2)
Стаття 22(3)	Стаття 20(3)
Стаття 22(4)	Стаття 20(4)
Стаття 22(5)	Стаття 20(5)
Стаття 23(1)	Стаття 21(1)
Стаття 23(2)	Стаття 21(2)
Стаття 23(3)	Стаття 21(3)
Стаття 24(1)	Стаття 22(1)
Стаття 24(2)	Стаття 22(2)
Стаття 24(3)	Стаття 22(3)
Стаття 25(1)	Стаття 23(1)
Стаття 25(2)	Стаття 23(2)
Стаття 26(1)	Стаття 24(1)
Стаття 26(2)	Стаття 24(2)
Стаття 27(1)	—
Стаття 27(2)	—
Стаття 28(1)	Стаття 25(1)
Стаття 28(2)	—
Стаття 28(3)	—

Стаття 28(4)	—
Стаття 28(5)	—
Стаття 29(1)	Стаття 25(2) та (3)
Стаття 29(2)	—
Стаття 29(3)	Стаття 25(4)
Стаття 29(4)	—
Стаття 29(5)	—
Стаття 29(6)	—
Стаття 30(1)	—
Стаття 30(2)	—
Стаття 30(3)	—
Стаття 30(4)	—
Стаття 31(1)	—
Стаття 31(2)	Стаття 25(4)
Стаття 32(1)	Стаття 26(1)
Стаття 32(2)	Стаття 26(2)
Стаття 32(3)	Стаття 26(3)
Стаття 32(4)	Стаття 26(4)
Стаття 32(5)	Стаття 26(5)
Стаття 32(6)	Стаття 26(6)
Стаття 33(1)	—
Стаття 33(2)	—
Стаття 34	Стаття 27
Стаття 35(1)	Стаття 28(1)
Стаття 35(2)	Стаття 28(2)
Стаття 36	—
Стаття 37(1)	Стаття 29
Стаття 37(2)	—
Стаття 37(3)	—
Стаття 37(4)	—
Стаття 37(5)	—
Стаття 38(1)	Стаття 30(1)
Стаття 38(2)	Стаття 30(2)
Стаття 38(3)	Стаття 30(3)
Стаття 39	Стаття 31
Стаття 40(1)	Стаття 32(1)
Стаття 40(2)	Стаття 32(2)

Стаття 40(3)	Стаття 32(3)
Стаття 41	Стаття 33
Стаття 42(1)	Стаття 34(1)
Стаття 42(2)	Стаття 34(2)
Стаття 43(1)	Стаття 35(1)
Стаття 43(2)	Стаття 35(2)
Стаття 44(1)	Стаття 36(1)
Стаття 44(2)	Стаття 36(2)
Стаття 44(3)	Стаття 36(3)
Стаття 45(1)	Стаття 37(1)
Стаття 45(2)	—
Стаття 45(3)	Стаття 37(2)
Стаття 46	—
Стаття 47	—
Стаття 48	Стаття 38
Стаття 49	Стаття 39
Стаття 50	Стаття 40
Стаття 51(1)	Стаття 41(1)
Стаття 51(2)	Стаття 41(2)
Стаття 51(3)	Стаття 41(3)
Стаття 52, пункт (1)	Стаття 42(1)
Стаття 52, пункт (2)	Стаття 42(2)
Стаття 52, пункт (3)	Стаття 42(3)
Стаття 52, пункт (4)	Стаття 42(4)
Стаття 52, пункт (5)	Стаття 42(5)
Стаття 52, пункт (6)	Стаття 42(6)
Стаття 52, пункт (7)	Стаття 42(7)
Стаття 53	Стаття 43
Стаття 54(1)	Стаття 44(1)
Стаття 54(2)	Стаття 44(2)
Стаття 54(3)	Стаття 44(3)
Стаття 55(1)	Стаття 45(1)
Стаття 55(2)	Стаття 45(2)
Стаття 55(3)	Стаття 45(3)
Стаття 55(4)	Стаття 45(4)
Стаття 55(5)	Стаття 45(5)
Стаття 55(6)	Стаття 45(6)

Стаття 56	Стаття 46
Стаття 57(1)	Стаття 47(1)
Стаття 57(2)	Стаття 47(2)
Стаття 57(3)	Стаття 47(3)
Стаття 58(1)	Стаття 48(1)
Стаття 58(2)	Стаття 48(2)
Стаття 58(3)	Стаття 48(3)
Стаття 59(1)	Стаття 49(1)
Стаття 59(2)	Стаття 49(2)
Стаття 60(1)	Стаття 50(1)
Стаття 60(2)	Стаття 50(2)
Стаття 60(3)	—
Стаття 61(1)	Стаття 51(1)
Стаття 61(2)	Стаття 51(2)
Стаття 61(3)	Стаття 51(3)
Стаття 61(4)	Стаття 51(4)
Стаття 62(1)	Стаття 52(1)
Стаття 62(2)	Стаття 52(2)
Стаття 62(3)	Стаття 52(3)
Стаття 62(4)	—
Стаття 62(5)	—
Стаття 63(1)	Стаття 53(1)
Стаття 63(2)	Стаття 53(2)
Стаття 63(3)	Стаття 53(3)
Стаття 64(1)	Стаття 54(1)
Стаття 64(2)	Стаття 54(2)
Стаття 64(3)	Стаття 54(3)
Стаття 64(4)	Стаття 54(4)
Стаття 65(1)	—
Стаття 65(2)	—
Стаття 65(3)	—
Стаття 65(4)	—
Стаття 65(5)	—
Стаття 65(6)	—
Стаття 66(1)	—
Стаття 66(2)	—
Стаття 66(3)	—

Стаття 66(4)	—
Стаття 66(5)	—
Стаття 67(1)	—
Стаття 67(2)	—
Стаття 67(3)	—
Стаття 67(4)	—
Стаття 68(1)	Стаття 55(1)
Стаття 68(2)	Стаття 55(2)
Стаття 68(3)	Стаття 55(3)
Стаття 68(4)	Стаття 55(4)
Стаття 69(1)	Стаття 56(1)
Стаття 69(2)	Стаття 56(2)
Стаття 70(1)	Стаття 57(1)
Стаття 70(2)	Стаття 57(2)
Стаття 71(1)	Стаття 58
Стаття 71(2)	—
Стаття 72(1)	Стаття 59(1)
Стаття 72(2)	Стаття 59(2)
Стаття 73(1)	Стаття 60(1)
Стаття 73(2)	—
Стаття 73(3)	Стаття 60(2)
Стаття 74(1)	Стаття 61(1), 61(2) та 61(3)
Стаття 74(2)	—
Стаття 74(3)	Стаття 61(4) та (5)
Стаття 75(1)	—
Стаття 75(2)	—
Стаття 76(1)	Стаття 62(1)
Стаття 76(2)	Стаття 62(2)
Стаття 76(3)	Стаття 62(3)
Стаття 76(4)	—
Стаття 77(1)	Стаття 63(1)
Стаття 77(2)	Стаття 63(2)
Стаття 78(1)	Стаття 64(1)
Стаття 78(2)	Стаття 64(2)
Стаття 79(1)	Стаття 65(1)
Стаття 79(2)	Стаття 65(2)
Стаття 79(3)	Стаття 65(3)

Стаття 80(1)	Стаття 66(1)
Стаття 80(2)	Стаття 66(2)
Стаття 80(3)	Стаття 66(3)
Стаття 80(4)	Стаття 66(4)
Стаття 80(5)	Стаття 66(5)
Стаття 81(1)	Стаття 67(1)
Стаття 81(2)	Стаття 67(2)
Стаття 81(3)	Стаття 67(3)
Стаття 82(1)	Стаття 68(1)
Стаття 82(2)	Стаття 68(2)
Стаття 83(1)	Стаття 69(1)
Стаття 83(2)	Стаття 69(2)
Стаття 83(3)	Стаття 69(3)
Стаття 84	Стаття 70
Стаття 85	Стаття 71
Стаття 86	Стаття 72
Стаття 87(1)	Стаття 73(1)
Стаття 87(2)	Стаття 73(1)
Стаття 87(3)	Стаття 73(2)
Стаття 88(1)	Стаття 74(1)
Стаття 88(2)	Стаття 74(2)
Стаття 88(3)	Стаття 74(2)
Стаття 88(4)	Стаття 74(2)
Стаття 88(5)	Стаття 74(3)
Стаття 89(1)	Стаття 75(1)
Стаття 89(2)	Стаття 75(2)
Стаття 89(3)	Стаття 75(3)
Стаття 90(1)	—
Стаття 90(2)	—
Стаття 91	Стаття 76
Стаття 92(1)	Стаття 77(1)
Стаття 92(2)	Стаття 77(2)
Стаття 93	Стаття 78
Стаття 94(1)	Стаття 79(1)
Стаття 94(2)	—
Стаття 95(1)	—
Стаття 95(2)	—

Стаття 95(3)	—
Стаття 95(4)	—
Стаття 95(5)	—
Стаття 96(1)	—
Стаття 96(2)	—
Стаття 96(3)	—
Стаття 96(4)	—
Стаття 96(5)	—
Стаття 96(6)	—
Стаття 97(1)	—
Стаття 97(2)	—
Стаття 97(3)	—
Стаття 97(4)	—
Стаття 97(5)	—
Стаття 98(1)	—
Стаття 98(2)	—
Стаття 98(3)	—
Стаття 98(4)	—
Стаття 98(5)	—
Стаття 99(1)	Стаття 80(1)
Стаття 99(2)	Стаття 80(2)
Стаття 100(1)	—
Стаття 100(2)	—
Стаття 100(3)	—
Стаття 100(4)	Стаття 82(2)
Стаття 100(5)	—
Стаття 100(6)	—
Стаття 101(1)	—
Стаття 101(2)	—
Стаття 101(3)	—
Стаття 101(4)	—
Стаття 102(1)	Стаття 83(1)
Стаття 102(2)	Стаття 83(2)
Стаття 103(1)	Стаття 81(1)
Стаття 103(2)	—
Стаття 104	—
Стаття 105(1)	—

Стаття 105(2)	—
Стаття 105(3)	—
Стаття 105(4)	—
Стаття 105(5)	—
Стаття 106(1)	—
Стаття 106(2)	—
Стаття 106(3)	—
Стаття 106(4)	—
Стаття 106(5)	—
Стаття 107(1)	Стаття 86(1)
Стаття 107(2)	Стаття 86(2)
Стаття 107(3)	Стаття 86(3)
Стаття 108	Стаття 87
Стаття 109(1)	Стаття 88(1)
Стаття 109(2)	Стаття 88(3)
Стаття 109(3)	Стаття 88(2) та (4)
Стаття 109(4)	—
Стаття 109(5)	—
Стаття 110	Стаття 90
Стаття 111, пункт (1)	—
Стаття 111, пункт (2)	—
Стаття 112, пункт (1)	—
Стаття 112, пункт (2)	—
Стаття 113	Стаття 92
Стаття 114	Стаття 93
Стаття 115(1)	Стаття 94(1)
Стаття 115(2)	Стаття 94(2)
Стаття 115(3)	—
Стаття 115(4)	—
Стаття 115(5)	—
Стаття 116	Стаття 95
Стаття 117	Стаття 96
Додаток I	Додаток

(¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.06.2013, с.1).

- (²) Делегований Регламент Комісії (ЄС) № 241/2014 від 7 січня 2014 року на доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 про регуляторні технічні стандарти, які встановлюють вимоги до власних коштів установ (ОВ L 74, 14.03.2014, с. 8).
- (³) Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/21/ЄС від 7 березня 2002 року про спільні регулятивні рамки для електронних комунікаційних мереж та послуг (Рамкова директива) (ОВ L 108, 24.04.2002, с. 33).
- (⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС та Директиви Комісії 2006/70/ЄС (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 73).
- (⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/847 від 20 травня 2015 року про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та про скасування Регламенту (ЄС) № 1781/2006 (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 1).
- (⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної та консолідованої звітності, внесення змін до директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС і скасування Директиви Ради 84/253/ЄЕС (ОВ L 157, 09.06.2006, с. 87).
- (⁷) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1606/2002 від 19 липня 2002 року про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ОВ L 243, 11.09.2002, с. 1).
- (⁸) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2013/11/ЄС від 21 травня 2013 року про альтернативне вирішення спорів у споживчих спорах та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2006/2004 та Директиви 2009/22/ЄС (Директива про альтернативне вирішення спорів зі споживачами) (ОВ L 165, 18.06.2013, с. 63).
- (^{*1}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС, 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).
- (^{*2}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС, 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).
- (^{*3}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1).
- (^{*4}) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та про скасування директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 338).
- (^{*5}) Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/49/ЄС від 16 квітня 2014 року про схеми гарантування депозитів (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 149).
- (^{*6}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/847 від 20 травня 2015 року про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та про скасування Регламенту (ЄС) № 1781/2006 (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 1).
- (^{*7}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС, 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).
- (^{*8}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС та Директиви Комісії 2006/70/ЄС (ОВ L 141, 05.06.2015, с. 73).
- (^{*9}) Регламент Ради (ЄС) № 1024/2013 від 15 жовтня 2013 року про доручення Європейському Центральному Банку виконання певних завдань щодо політик пруденційного нагляду за кредитними установами (ОВ L 287, 29.10.2013, с. 63).
- (^{*10}) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС, 2013/36/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС (ОВ L 337, 23.12.2015, с. 35).